

VITANJČAN

Glasilo Občine Vitanje številka 3-24. september 2003

Zlata maša

Holcerija

Suša

OBČINA VITANJE

Grajski trg 1, 3205 Vitanje
Telefon: 757 43 50, Telefax: 757 43 51, E-mail:
info@vitanje.si
Spletna stran: www.vitanje.si

Uradne ure:
ponedeljek in petek: 8. – 14.
sreda: 8. – 16.

Izdajatelj: Občina Vitanje
Odgovorna urednica: Romana Holobar
Uredniški odbor: Breda Jakop, Natalija Švab,
Anton Ošlak, Srečko Fijavž
Lektorici: Branka Rotovnik, Gelca Bornšek
Oblikovanje in tisk: Novice d.o.o.

Glasilo izhaja štirikrat letno v nakladi 700 izvodov
in je brezplačno.

UVOD

Prvi jesenski dnevi, prve jutranje ohladi-
tve. Novo šolsko leto, novi delovni izzivi.
Spravilo poljščin in ozimnica, prve (žal ne
dobre) ocene letine.

Vse to ... in novi Vitanjčan. Zanimiv,
pester, poln spominov in zazrt v prihod-
nost.

Preberite, podoživite s pisci, grajajte,
hvalite in se nasmejte!

Morda pa nam kaj napišete v naslednjo
številko? Dobrodošli!

Romana Holobar

KAZALO

Beseda župana	3
Občina danes in jutri	4
Naše okolje	5
Društva in njihova dejavnost	7
Jubilej	11
Holcerija	12
Vitanje skozi čas	15
Iz šole	20
Obvestila in razvedrilo	21

Letošnje poletje sta zaznamovali vročina in suša.

Dolgo, vroče poletje

Le počasi se izmikajo spominu mnogoštevilni, dolgi "pekleno" vroči poletni dnevi. Tako je pač v življenju, da vsaka čezmerna stvar pušča posledice - v glavnem žal negativne. Kdo si ne želi sončnih poletnih dni, toplih noči ...? Bilo jih je

preveč - brez kapljic dežja - in v naravi je nastala rana, ki se ne bo zacelila kmalu.

Suša, kakršne ne pomnimo, je prinesla obilo težav, največ zagotovo kmetom.

Ni prizanesla ostalim krajanom, ne občini, ne državi.

Tečejo sicer usklajene akcije za omilitev posledic, a vseh ne omilijo, kaj šele odpravijo.

Eden večjih problemov je bila oskrba s pitno vodo.

Na pomoč so z delom in vozili priskočili naši gasilci in opravili do 31. 08. 2003 260 prevozov pitne vode.

Za občino je 213 prevozov zneslo 1.917.000 sit (9.000 sit za 1 prevoz plača občina).

Za Vit-pro je 47 prevozov stalo 611.000 sit (13.000 eden).

Sistem je dogovorjen tako, da gospodinjstvo plača 4.000 sit, občina pa preostalih 9.000 sit k ceni prevoza.

Podjetje Vit-pro kot upravljavec javnega vodovoda, plača za vodnjake, iz katerih kasira vodarino, polno ceno - 13.000 sit.

Vodo, odpeljano na teren, ni zaračunaval nihče.

Naj dopolnim, da je oskrba tekla kljub vsem težavam in okvaram na trškem razvodnem sistemu dokaj normalno. Hvala

za razumevanje. Težje bo zagotoviti finančne vire, saj bo treba sredstva, ki so bila v proračunu predvidena le za normalne razmere v višini 500.000 sit, dopolniti z dodatnimi sredstvi, ki jih bo potrebno najti z rebalansom, s krčenjem katere od drugih postavk proračuna. Toliko zaenkrat o oskrbi z vodo.

Prek občine smo in bomo usklajevali akcije sanacije suše s strani države.

Komisija za ocenitev posledic suše je vestno opravila delo.

V teku je delitev koruze iz državnih rezerv.

O ostalih aktivnostih vas bomo obveščali sproti.

Topli dnevi so prinesli tudi nekaj radosti.

Uspelo je kar nekaj prireditev. Med njimi velja posebej omeniti našo "Holcerijo", ki je uspela s pomočjo Turističnega društva Vitanje povezati kar dobršen del občanov v prijetnem druženju.

Ne smemo pozabiti tudi lepega zlatomašnega slavlja g. Vilija Gumilarja, kjer so se z odlično organizacijo posebej izkazali številni farani.

Zlatomašniku g. Viliju pa prav tako še enkrat iskreno čestitamo.

Za nami je skoraj 9 letošnjih mesecev. V skladu z zakonodajo razpolagamo v tem trenutku tudi s šestmesečnim pregledom porabe proračunskih sredstev.

Najbrž bo izpadlo kar nekaj planiranih izrednih prihodkov proračuna in morali se bomo pred koncem leta dogovoriti o rebalansu proračuna.

Pojasnilo k realizaciji proračuna Občine Vitanje od 1.1.do 30.6.2003

(vsi navedeni zneski so v 1000 SIT)

PRIHODKI

Prihodki so bili realizirani v vrednosti 127.471 tisoč SIT, kar predstavlja 44% planiranih prihodkov.

Davčni prihodki so bili realizirani 50%, nedavčni prihodki v znesku 2.393 tisoč SIT od planiranih 7.421 tisoč SIT pa v 32%. Kapitalski prihodki od prodaje zgradb in zemljišč niso bili realizirani.

Transforni prihodki-prihodki Ministrstva za finance kot FI so bili realizirani v 49%.

Ostali prihodki za tekočo porabo iz državnega proračuna so bili realizirani v znesku 876 tisoč SIT. (Ti prihodki so bili planirani v znesku 15.000 SIT in predvidevamo, da ne bodo realizirani)

ODHODKI

Odhodki kot izdatki iz proračuna Občine Vitanje so na dan 30.6.2003 znašali 125.705 tisoč SIT. Realizacija vseh odhodkov glede na letni plan je 44%.

Tekoči odhodki v znesku 125.705 tisoč SIT so bili realizirani v 44%.

Tekoči transferi v znesku 49.881 tisoč SIT so bili realizirani v 49%.

Investicijski odhodki v znesku 11.015 tisoč SIT so bili realizirani v 14%.

Presežek prihodkov kot prejemkov nad izdatki znaša 1.766 tisoč SIT.

Prejeta sredstva kupnin od prodaje stanovanj so bila realizirana 56%-znesek 848 tisoč SIT.

Dolg od Volksbanke od 1.1.do 30.6.2003 je bil odplačan v 1.710 tisoč SIT - realizacija 49%.

V posebnem delu proračuna, kjer so prikazani realizirani izdatki po področjih proračunske porabe, zasledimo največja odstopanja realizacije od zastavljenega plana:

- na področju cestnega prometa: KTO 4025 vzdrževanje cest - 74% realizacije plana

- in na področju nastalih stroškov osnovnošolskega izobraževanja pri izdatku na KTO: 4119 šolski prevozi-81% realizacije plana.

Majhne prekoračitve v polletni realizaciji plana so tudi na naslednjih področjih,:

javna uprava 54% realizacije plana, civilna zaščita 53% realizacije plana, protipožarna varnost 54% realizacije plana, prostorsko planiranje 52% realizacije plana in zdravstvo 68% realizacije plana .

Ker zaradi nerealiziranih planiranih prihodkov niso bile poravnane določene obveznosti z naslova zapadlih investicijskih odhodkov in tudi določena proračunska področja niso dosegla porabe 50% planiranih sredstev, bomo ponovno morali sestavljati plan proračuna Občine Vitanje za leto 2003.

Kaj počnemo na terenu?

Končuje se sanacija ceste na Bukovi gori. Saniranih je že nekaj ostalih cestnih odsekov v Breznu, na Paki in v Stenici, vzdrževalna dela potekajo na cesti proti «Močeni-ku».

V kratkem bodo stekla dela po programu vzdrževanja gozdnih cest.

Upam, da smo storili prav, saj bo letos omenjena dela opravil domači izvajalec (prejšnja leta jih je tuji).

Zgrajeno je bilo nekaj kanalizacijskega omrežja. Skušali bomo sanirati še odsek ceste na Štajnhof. Poplačali smo ves dolg za streho na graščini. Odplačali smo del dolga za cesto na Paki. Zagotovili smo racionalnejši prevoz naših šolarjev. Postorjenih je bilo še nekaj malenkosti, ki jih lahko opazite, če pozorno pogledate okoli sebe.

Uspeli smo na razpisu in pridobili nekaj sredstev za posodobitev knjižnice.

Upam, da bomo kljub vsem težavam in kritikom uspeli dokončati vsaj del predvidenih izboljšav na pokopališču.

Naj morda za konec omenim, da kljub temu, da doslej ni bilo potrebno vložiti niti tolarja lastnih sredstev (razen v nakup zemljišča Kuzmanove žage), zelo dobro kaže projektu Bio-mase. V programu GEF-a smo uspeli izboriti ustrezna finančna sredstva za izdelavo študije ekonomske upravičenosti.

Upamo, da uspemo tudi na razpisu EKO-sklada (pri avstrijski vladi).

In kar je morda najpomembneje, razpisu se je na poziv soinvestitorjev odzval eden obetajočih soinvestitorjev projekta. Kdo, pa naj zaenkrat ostane skrivnost.

Kljub vložnemu trudu in naporu najbrž nismo izpolnili vseh Vaših pričakovanj. Samo ljudje smo, vsak se spopada še s tegobami lastnega vsakdanjika.

Ko je v meni mrk in siv dan, ko je črno v moji duši, pomislim na novo jutro, pomislim, da z novim dnevom znova vzide sonce, da se vse začneja znova, da bo še čas za nov začetek, za nove želje, za nove ideje, za nove uspehe, potem se od nekod potihoma priplazi upanje.

Naj ostane nekaj upanja tudi vsem Vam, naj Vam vaše upanje prinese drobnih osebnih radosti.

V dolgih jesenskih in zimskih večerih, ki so pred nami, morda vzamete v roke pero in nam pišete.

Ne pričakujemo pohval, smo že vajeni, da so prej kritike kot pohvale del naše službe.

Vaša razmišljanja – tudi kritična – so jasno ogledalo našega dela, v katerem je vedno moč videti odsev novih izzi-
vov.

Lepo jesen Vam želi in Vas lepo pozdravlja
župan Slavko Vetrlih.

OBČINA DANES IN JUTRI

Proslavljanje občinskega praznika in dneva državnosti

Kot vsako leto se je tudi letos zbralo mnogo ljudi v domu kulture na proslavi ob občinskem prazniku in dnevu državnosti, ki je letos bila na večer pred praznikom. Tokrat je bila proslava za spremembo drugačna kot prejšnja leta, kajti večino programa so pripravili otroci. Celoten program je povezovala Petra Polutnik.

Začetek je bil tradicionalen – nastop moškega pevskega zbora Vitanje pod vodstvom Darinke Ivačič. Pozdravili so nas z Zdravljico in za posladek zapeli še dve pesmi.

Za njimi so na oder z dvignjenimi glavami prikorakali najmlajši, otroci iz vrtca. Skupaj so zrecitali več pesmic, sramežljivo pogledali po občinstvu in kar med nastopom klicali in pozdravljali svoje starše, ki so v dvorani uživali ob njihovem nastopu.

Na odru se je opogumila osnovnošolka Janja Jeseničnik, ki je zrecitala kar svojo lastno pesmico *Moja torba*. Pa še pokazala jo je, da so jo vsi lahko videli.

Novi župan Slavko Vetrlih je v imenu občine pozdravil vse občane. S pomočjo predsednika odbora za družbene dejavnosti Viktorja Jagra je podelil priznanja župana Občine Vitanje in zlati grb Občine Vitanje.

Priznanja so letos prejeli: Pavel Skaza, ker veliko svojega prostega časa posveča v delo vitanjske godbe na pihala, Simon Močenik, ki je priznanje prejel za animacijo mladih v Vitanju in uspešno organiziranje prireditev za mlade, in Marjan Založnik, ki je s svojim trdim delom pomagal k uspehu ansambla Primoža Založnika, ki že uspešno promovira Vitanje v Sloveniji. Najvišje priznanje, zlati grb, pa je letos dobil za življenjsko delo monsignor Vili Gumilar, ki že 44 let deluje kot dušni pastir v Vitanju, letos pa je bil tudi zlatomašnik.

Foto: Anton Ošlak

Program se je nato nadaljeval z igro oziroma gledališko predstavo starejših osnovnošolcev, ki so na zelo smešen način predstavili dnevno reportažo neke televizije.

Tudi med predstavo se lahko zgodi, da se nam elektrika izmuzne, toda gledalce to ni prav nič zmotilo. Počakali so še na zadnjo točko, ki so jo pripravili vitanjski študentje, ter so tako širnemu svetu povedali, kako naporno je študentsko življenje (Julčke). Predstavili so ga z zgodbo in petjem starih ljudskih in pa modernih pesmi... Tako so navdušili gledalce, ki so si zaključek dneva polepšali ne le z dobrimi vtisi, ampak tudi s smehom iz srca.

Jasmina Vidmar

NAŠE OKOLJE

Suša – sovražnica dobri letini!

V letošnjem letu je tudi naše kraje prizadela huda in dolgotrajna suša.

Že v zgodnjem poletju se je izkazalo, da bo sena malo in da poljščine ne dobijo dovolj vode za bujno zdravo rast. Dnevi vročega poletja brez osvežujoče in blagodejne moče pa so naredili pravo katastrofo na naših poljih in travnikih.

V mesecu aprilu se je že začela spomladanska suša. Zaradi tega je bil že pri prvi košnji izpad najmanj 30%. Suša, ki se je nadaljevala, je pri drugi košnji najmanj tri četrtine kmetijskih površin v občini osiromašila za celotno drugo košnjo. Kmetje so bili primorani počistiti ves plevel, ki se je razbohotil v takšnih razmerah, zato ga je bilo treba odstraniti zaradi nadaljnje košnje. Izpad je bil tudi pri tretji košnji. V celotni občini je sploh ni bilo. Pašniki so bili najhuje upustošeni.

Komisija za ocenitev škode je s svojimi petimi člani obhodila celotno območje občine. Ugotovili smo, da so bili najbolj prizadeti zaselki Ljubnica, Hudinja, Skomarje in Bukova Gora, skoraj celotna Paka in posamezniki v občini. Veliko bolje pa tudi drugod ni bilo. Škodo smo ocenili od 50% do 70%. Koruza je utrpela 30% izgub glede na povprečen donos in prav tako ostalo žito. V celotni občini znaša skupna škoda zaradi posledic suše skoraj 76 milijonov SIT. Število vlog za povračilo škode je 208. Vlog za pridobitev koruze iz blagovnih rezerv za krmo živini je 30 manj. Za našo občino je izračunana masa za vso živino okrog 166 ton po 16,5 SIT na kg. To vrednost mora ob prevzemu pokriti kmet sam takoj, ker se zahteva takojšnje pla-

čilo blagovnim rezervam. Razlika do polne cene (cca 20 SIT/kg) bo kmetu, upravičencu do državne odškodnine, odšteta pri izplačilu povračila, če bo do tega prišlo, kar pa je malo verjetno.

Zgodnji septembrski dež je vsaj malo ublažil škodo in upajmo, da bodo tudi temperature primerne, da si bo trava opomogla, kar pa je za višinske predele malo verjetno, saj se pričnejo hladne noči s slano veliko prej kot v dolini.

Suša ni prizadela le kmetijskih površin, ampak je predvsem v višinskih naseljih povzročila tudi izpad vode. Če ima kmet deset glav živine, je porabi vsaj 1000 litrov na dan, ker je tudi živina ob vročini potrebuje več, tako da za takšno število govedi in za kmetovo družino porabi cisterno v štirih do petih dneh. Takšna interventna pomoč ni zastoj, zato je bila za kmete obremenitev huda. Stroške prevozov vode so si delili kmetje in občina.

Suša tudi gozdovom ni prizanesla. Kakor sem seznanjen, se je drevje precej sušilo. Natančnih podatkov nimam, izgube pa ni pripisati samo posušenemu drevju, ampak tudi manjšemu letnemu prirastu.

Želel bi si, da bi nam kmetom vlaga vsaj delno ublažila škodo in da bi nam država v teh težkih razmerah priskočila na pomoč, saj je izpad pri ceni živine za odkup vsaj 100 SIT/kg mesa, kar predstavlja veliko izgubo dohodka. Žal s pridobljenim denarjem za odkup niso pokriti stroški prireje. Če se bo tako nadaljevalo, me skrbi, kdo bo še lahko kmetoval in se s tem preživljal.

Jože Navršnik, član komisije za oceno škode suše

Kako kmetovati v sušnih razmerah?

Skrb za pridelovanje hrane je tako stara kot človeštvo. Pridelava hrane se je danes v mnogih pogledih zelo spremenila, predvsem dopolnila in izboljšala. Spremembe v tehnologiji so prinesle mnoge pozitivne pa tudi negativne posledice ne samo za kmetovalce, ampak tudi za celotno človeštvo. Narasčanje števila prebivalcev, spremembe podnebja, nove sorte in hibridi itd. so dejavniki, ki so pridelovalce hrane vodili in usmerjali v predelavo za neko okolje in čas novih kmetijskih kultur.

Ker je sodobno kmetovanje prineslo mnoge pozitivne spremembe in z njimi tudi negativne posledice, se v zadnjem času tudi kmetijci sprašujemo kako naprej. Daljša obdobja brez padavin so v zadnjih letih že skoraj stalnica in suša je vsakoletna grožnja slovenskim pridelovalcem kmetijskih rastlin. Pomanjkanje talne vlage in padavin

je v zadnjih 3 do 5 letih povzročilo velike izpade v kakovosti kot tudi količini pridelkov mrve, poljščin, vrtnin, sadja, grozdja...

Tudi letošnje leto je že poskrbelo za sušne rastne pogoje, ko nas je narava skromno preskrbovala s padavinami in je zaradi tega že nastala prva večja škoda in zmanjšanje pridelkov kmetijskih rastlin. Ker nas meterologi že nekaj let opozarjajo na ekstremne vremenske pojave, kot so suša, poplava, toča in pozebe, in se le ti že pojavljajo, smo kmetijski strokovnjaki in kmetje začeli razmišljati in se pripravljati na takšne pogoje pridelave.

Kako lahko ohranimo vlago v tleh ?

V preteklih letih smo opustili marsikatero opravilo, ki se ga starejši kmetovalci še dobro spominjajo. Zadrževanje vode v zajetjih, ako

mulacijah in drugih primernih mestih je pri nas še premalo prisotno, izvajano in izkoriščeno. Zato bomo morali v prihodnje aktivno reševati to problematiko. Da bi uspeli v tleh zadržati čim več vlage in preprečiti nepotrebno izhlapevanje vode iz tal, priporočamo kmetovalcem tla prekopati in na tak način preprečiti izgubljanje talne vode zaradi kapilarnega dviga iz globljih plasti tal. Z okopavanjem in rahljanjem medvrstnega in vrstnega prostora, rastline prisilimo k oblikovanju korenin v globlje plasti tal, to je tam, kjer je na zalogi več talne vlage, ki jo bodo rastline v času pomanjkanja s pridom izkoristile. Podoben učinek dobimo z osipavanjem rastlin, ko osipane rastline oblikujejo močnejši, čvrstejši in globlji koreninski sistem. Z obdelavo tal v okolici gojenih rastlin hkrati zatiramo tudi plevela in gojenim rastlinam odstranjujemo konkurenco v porabi vode.

Pridelovalci vrtnin dobro poznajo in uporabljajo razne pokrivke, ki zadržijo vodo v tleh. S pokrivkami dobro ohranjamo tla vlažna in ogreta, pa tudi pleveli pod temnimi folijami ne rastejo. Za prekrivanje tal so primerne različne vrste kritin, bodisi iz naravnih ali umetnih materialov. Iz umetnih materialov so različne PE folije, ki jih kombiniramo s položnimi namakalnimi cevmi pod folijo. So pa za pokrivanje uporabni tudi naravni materiali, kot so slama, listje, lubje, sekanci, žaganje, papir... Uporabnost le-teh je časovno omejena, zato jo je v času pridelave priporočljivo obnavljati. Torej, če je le mogoče, je priporočljivo na njivskih površinah ukrep mehanske obdelave, osipavanje in pokrivanje tal kombinirati in na tak način obdržati čim več talne vlage v območju korenin.

Veliko težje je sušo preprečiti na travnatih površinah, ker prej omejnjeni ukrepi ne pridejo v poštev. V kolikor imamo vodo akumulirano v zajetjih, pride v poštev namakanje. Na travnatih površinah si lahko pomagamo z preoravanjem in čisto setvijo ali z dosejavanjem travnih površin. Pri tem izbiramo take vrste trav, ki sušo dobro prenašajo, predvsem zaradi globlje razvitega koreninskega sistema. Čisto setev priporočamo spomladi ali v jeseni, ko je v zemlji še dovolj vlage. V sušnem obdobju v poletnem času odsvetujemo oranje zaradi izsušitve setvenega sloja, lahko pa travnate površine dosejemo s setvenimi stroji ali tudi ročno. Ker se suše vse pogosteje pojavljajo, je dobro razmisliti o setvi vrst, ki so za sušo manj občutljive, kot so: pasja trava, trstikasta bilnica, rdeča bilnica, lucerna... Običajno imajo te vrste tudi določene slabe lastnosti, ki pa jih s pravilno tehnologijo rabe lahko popravimo. Za sušna območja je predvsem zanimiva lucerna, ker daje visoke pridelke zelo kakovostne krme, le tehnologijo spravila (siliranje, sušenje) ji moramo prilagoditi.

Gnojenje rastlin v času suše

V času pomanjkanja vlage so vse rastline v stresu in jih vsako še tako majhno in nepremišljeno dejanje lahko dodatno prizadene. Tako je v času pomanjkanja vlage vprašljiva uporaba mineralnih gnojil, zato je v času suše priporočljivo uporabljati tekoče gnojilne raztopine za gnojenje rastlin preko listja (foliarno gnojenje). Za gnojenje v času suše uporabimo za gnojenje močno razredčeno gnojevko ali gnojnico, ki jo je na njivah priporočljivo čim prej zadelati v tla. Preveč koncentrirana nerazredčena organska gnojila še dodatno vplivajo na redčenje travne ruše.

Pojav daljših sušnih obdobij je pri nas vedno pogostejši. Temu primerno bomo morali odreagirati tudi kmetijci. Pridelava kmetijskih kultur v drugih optimalnih rokih za setev ali sajenje ter spravilo je s tem nujno povezana in bo v prihodnje predstavljala pomemben preobrat v agrotehniko na naših poljih in travnikih. Na poljih bomo sejali prej v spomladanskem času (npr. jarine) in kasneje v jesenskem obdobju (npr. ozimine). Spremeniti pa bomo morali tudi čas spravilo pridelkov.

Slabo bo, če bomo predolgo čakali in vztrajali pri starih usmeritvah. Prej ko sprejmemo novosti in jih vpeljemo v pridelovalno prakso, tem bolje bo. Pridelava ob spremenjenih pridelovalnih pogojih in popravljenih pristopih v agrotehniko je nujna za uspešno kmetovanje v sušnih rastnih razmerah.

*Jožica Slatinek, ing.agr.
KGZS - Zavod Celje, Izpostava Slov. Konjice*

Odvoz komunalnih odpadkov

Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Vitanje (Ur.l.RS, št. 31/97) v 32. členu določa, da so stroške ravnanja z odpadki dolžni plačati vsi povzročitelji odpadkov. Povzročitelji odpadkov so povzročitelji obremenitev, torej pravne in fizične osebe, ki so lastniki, uporabniki ali upravljavci stanovanjskih, poslovnih in drugih prostorov ter površin in pri katerih nastajajo odpadki. Obveznost plačila nastane z dnem, ko izvajalec organizira odvoz odpadkov iz določenega območja občine.

Na področju celotne Občine Vitanje se od meseca marca 2002 z namenom, da se pripomore k čistejšemu okolju in prepreči povečevanje črnih odlagališč v naravi, opravlja organiziran odvoz komunalnih odpadkov. V odvoz so zajeti vsi prebivalci oziroma vsa gospodinjstva v občini. V prvi fazi so v organiziran odvoz komunalnih odpadkov bila vključena gospodinjstva po sistemu: vozna pot avtobusa. Na teh relacijah so bile dostavljene individualne posode gospodinjstvom ob cesti, za vsa oddaljena gospodinjstva pa so bili postavljeni skupni zabojniki. To se v nekaj primerih ni obneslo kot najboljša rešitev, zato smo skupaj z izvajalcem skušali vključiti v sistem individualnih posod oziroma tipiziranih vrečk kar največ gospodinjstev in s tem zmanjšali število skupnih zabojnikov, ki so pogosto delovali kot »magnet za odpadke«.

*Komunalno-cestna inšpektorica
Nataša Kos, dipl.upr.org.*

Izgradnja nadomestnega mostu

Pričela so se pripravljala dela pri izgradnji nadomestnega mostu pri vstopu v Grajski trg iz smeri Socke. Investitor Direkcija RS za ceste predvideva izgradnjo nadomestnega mostu v času od 22.9.2003 do 30.4.2004. V tem času bo na cesti R III.692302 Socka - Vitanje popolna zapora. Občane prosimo za razumevanje in da v času izgradnje novega mostu uporabljajo obvoz, označen s cestno-prometno signalizacijo.

Gorazd Fric

Foto: Nataša Kos

Počitniški Živ – žav

Zadnji šolski dan in eden izmed dni praznika občine Vitanje.

Čeprav je bil dan zelo vroč, je prišlo na igrišče pred kulturni dom to popoldne veliko šolarjev in najmlajših, nekaj malo večjih otrok, pa tudi staršev, babic in dedkov se nam je precej pridružilo. Društvo prijateljev mladine je namreč vabilo na POČITNIŠKI ŽIV – ŽAV.

Igre brez meja (predvsem z vodo) na travnati površini ob igrišču so najmlajše aktivno vključile v delo, kakor tudi delavnica, kjer so si s pomočjo vzgojiteljic in staršev otroci lahko izdelali ljubko igračo – gosenco, punčko...

Frizerska delavnica z ličenjem je kot vsako leto bila zelo obiskana, a so kljub gneči želje bile v veliki meri izpolnjene. Za sladkosnede želodce so bile pripravljene slastne palačinke, kokice, pisano in okusno domače pecivo ter bonboni, za osušeno grlo pa sok.

Ko pa sta ob treh pričela s svojim programom SPIDI in GOGI, je zabučalo in dvignilo na noge vse mlade po srcu. Gneča je nastala

Foto: Breda Jakop

Ustvarjalna delavnica

tudi, ko sta ob zaključku delila podpise kar na roke; kdor je želel, si je po nižji ceni lahko privoščil njuno zgoščenko ali video kaseto. Skratka, prepričana sem, da je bila večina zadovoljna – tako tisti, ki smo prireditve organizirali kot tisti, ki jim je bila prireditev namenjena.

Naj ob tem izrečem še iskreno zahvalo za vsakoletno pomoč zunanjsima sodelavkama Poloni in Metki ter Ansamblu Založnik, ki je brezplačno posodil ozvočenje. So tudi takšni, ki na prireditvi enostavno začutijo, da nam je potrebna pomoč in pomagajo – hvala torej tudi tem in seveda sočlanicam obora, brez katerih pa prireditve sploh ne bilo.

S tem, ko lepšamo trenutke drugih bogatimo svoje življenje, saj je misel Kerševana še kako resnična: »Obogatimo svoje življenje. Ne s stvarmi, ki imajo vrednost, ampak s stvarmi, ki so vrednote.«

Breda Jakop

P.S.: Ob tednu otroka pripravljamo pohod, ki bo predvidoma 10. oktobra 2003 popoldan. Podrobnejše informacije bomo posredovali preko plakatov.

Spidi in Gogi med mladimi navdušenci

Poročilo Krajevne organizacije Rdečega križa Vitanje

KORK deluje pod okriljem Območne organizacije RK Slovenske Konjice. KORK Vitanje šteje 218 članov, od tega je v odboru 13 aktivistov.

Aktivisti KORK na večkratnih sestankih določimo program delovanja, ki ga realiziramo skozi celo leto. Lansko leto smo tako uspeli realizirati sledeče naloge:

V mesecu maju smo obiskali 76 bolnih in ostarelih krajanov Vitanja in jih obdarili s skromnim darilom, prav tako smo obiskali ostarele v Lambrechtovem domu. Vsi so se našega obiska zelo razveselili.

Prav tako smo v maju sprejeli učence 2. razreda devetletke v podmladek KORK.

Vsako leto organiziramo v mesecu marcu in septembru krvodajalski akciji, ki se ju je udeležilo 184 krvodajalcev.

V oktobru smo sodelovali pri projektu »Drobtinice« Območnega združenja Rdečega križa. Pri tem projektu smo prodajali kruh, ki so nam ga v ta namen podarile pekarnice. Izkupiček od prodaje je bil namenjen socialno ogroženim učencem OŠ Vitanje za pomoč pri prehrani.

Kot že leta poprej smo v oktobru organizirali srečanje starejših občanov nad 70 let starosti. Srečanja se je udeležilo 96 Vitanjčanov od 211.

V novembru smo delili koledarje za leto 2003 in pobirali članarino. Tako smo potrdili članstvo 218 članov.

Ob novem letu smo 17-tim ogroženim družinam razdelili prehranske pakete, le te pa smo prejeli od Območne organizacije RK Slovenske Konjice.

Aktivisti KORK Vitanje smo v letu 2002 opravili cca 654 ur prostovoljnega dela.

Stroške, ki jih zahteva realizacija posameznih nalog, prokrivamo iz članarine, prav tako pa nam s finančnimi sredstvi pomaga Občina Vitanje.

Ker se zavedamo, da nam brez pomoči Občine Vitanje in krajanov Vitanja ne bi uspelo uresničiti, se ob tej priložnosti vsem iskreno zahvaljujemo.

**Predsednica KORK Vitanje
Adela Pačnik**

Petelinškova ohcet

Zdi se mi prav, da tudi bralci Vitanjčana preberejo, kaj se je pred nedavnim, točneje 26., 27. in 29. julija, dogajalo v Vitanju pri Petelinški.

Te dneve sta namreč ga. Štefka in g. Edi Petelinšek obhajala visoki jubilej, 50 let skupnega življenja. V soboto sta skupaj s svojimi najožjimi sorodniki obhajala svoj praznik v gostilni Zimrajh v Zlakovi. V nedeljo popoldne pa smo bili povabljeni sosedje in stanovalci ulice Grajski trg, ki smo obhajanca pozdravili z nagovorom:

Spoštovana slavljenca! Spoštovani zbrani sosedje, sorodniki in prijatelji! Ker smo se v tako lepem številu zbrali sosedje in prijatelji na povabilo Edija in Štefke, mi dovolite, da slavlencema za ta visoki in lepi jubilej v vašem in svojem imenu iskreno in iz srca čestitam.

Zato sosed si ta pravi in v Vitanje k Petelinški se odpravi. Tam lepo boš sprejet. O tem Štefka in Edi razmišljata že lep čas in sta se spomnila na nas, da bomo skupaj pokramljali in ga pili ter okrogli jubilej slavili. Mor-da je včasih tudi kaj narobe bilo. Naj bo danes, ko slavita obletnico poroke, vse to pozabljeno. Obdržita v srcu le tisti dan, ko srečna in nasmejana šla sta pred oltar.

Zato slavljenca, postojta, ustavita za trenutek svoj korak samo za kratek čas, saj želel čestitati bi vama vsak. Tako življenje teče svojo pot, danes je težko, jutri polno je dobrot. En ducat zgodb v življenju sta že napisala, eno zgodbo prav

gotovo nam sta namenila, težave in radosti vedno z nami sta delila in vrsto let se bosta še z nami veselila.

Ob koncu Vama, Štefka in Edi, vso srečo želimo, pri 100 letih pa se spet dobimo!

To je bilo veselo vzdušje, prava ohcet, kot govori naslov.

Seveda so k temu pripomogli domači, saj so znani po družabnosti in gostoljubnosti.

Družbo pa so s svojimi polkami in valčki popestrili znani muzikanti Vitezi Celjski, katerih poglavar je Petelinškov zet g. Mirko Polutnik. Veselje pa smo prikazali tudi tistim, ki niso bili prisotni, saj smo se iz hiše prestavili plesat in rajat na ulico, tako da je bilo slišati, da cela ulica nori.

V torek pa smo se njunemu vabilu odzvali upokojenci in na skupnem srečanju obudili spomin na njuno bogato, delovno in uspešno življenjsko pot, ko sta vrsto let vodila mesarijo, gostilno in trgovino v Vitanju ter vzgojila otroke v dobre gospodarje in gospodinje na svojih domovih, napredne v službah in koristne celotni družbi.

Bilo je lepo, zahvaljujemo se Vama za povabilo in Vama kličemo: »Še na mnoga skupna leta!«

*Ivan Jeseničnik,
sosed in tajnik Društva upokojencev*

Turnir v malem nogometu za pokal Holcerija

Dne 15. in 16. avgusta je ekipa malega nogometa Vitanje 1. organizirala že svoj 5. turnir v malem nogometu za pokal Holcerija. Na turnirju je sodelovalo 17 ekip, ki so bile razdeljene z žrebom v skupine po 3 moštva. Od domačih ekip so se turnirja udeležile poleg gostitelja še ekipe Ljubnice, Avto šole Sepi in Avtoprevoznitstva Slemenšek. Po medsebojnih tekmah v skupini sta se v nadaljni krog uvrstili po dve ekipi. V nadaljevanju pa so se pričeli izločilni boji, saj je ekipa, ki je izgubila, izpadla iz nadaljnega tekmovanja. Že v prvem krogu izločevanja sta se srečali domači ekipi Vitanje 1. in Avtoprevoznitstvo Slemenšek. Po borbi na igrišču je zmagala ekipa Vitanje 1. Napredovanje v finale je ekipi Vitanje 1. preprečila ekipa Skavtov iz Celja, ki je domačine izločila po streljanju z bele točke, saj se je tekma v rednem delu končala brez zmagovalca z rezultatom 3 proti 3. Tako sta se v finale poleg Skavtov uvrstili še ekipi Varilstvo Brodej iz Štor in Zobek Nazarje iz Nazarja. Zmagovalec turnirja je postala ekipa Varilstvo

Brodej, druga Zobek Nazarje, tretja Skavti in četrta ekipa Vitanje 1.

Ker so z organizacijo takšnega turnirja tudi veliki finančni stroški, saj je nagradni sklad znašal kar 270.000,00 SIT, se vsem sponzorjem zahvaljujemo za njihov prispevek in jih še naprej vabimo k sodelovanju. Glavni sponzorji turnirja so bili: Unior Zreče, NS Unior Zreče, Občina Vitanje, Gostilna Kuzman Vitanje, Avto šola Sepi Vitanje, Ribogojnica Črešnar Vitanje, Handler Vitanje, Avtoličarstvo Silvo Jakop.

Lahko rečemo, da smo s sodelovanjem ekip na turnirju zadovoljni in tudi z obiskom gledalcev, saj smo v dveh dneh videli mnogo ljubiteljev nogometa, ki so z ogledom zanimivih tekem gotovo prišli na svoj račun.

Božidar Pesjak, Vitanje 1.

Društvo kmetič Lipa Vitanje

Na začetku poletja, meseca junija, je potekalo 2. srečanje Rakovčanov. Društvo je zbranim nudilo dobrote, ki so jih spekle naše članice. Spekle smo kruh, pecivo in potice. Mnogi obiskovalci so se prav radi posladkali.

Nato smo meseca julija spoznavale na Paškem Kozjaku zdravilna zelišča. Na Basališče nas je popeljala kar naša članica Slavica. Tu smo v neokrnjeni naravi nabirale zdravilne zeli. Pod strokovnim vodstvom ga. Marjane Plajnehar smo obogatile svoje znanje. Gospa Marjana zna prav zares živeti z naravo. Pokazala nam je mnogo cvetov, ki imajo zdravilno moč. To preživeto popoldne je za nas bilo zelo poučno in prijetno. Zaključile smo ga na Slavicini domačiji s piknikom in sladkimi dobrotami. Na piknik smo povabile tudi može, saj je zabava z njimi bolj popolna.

Pri delu smo neumorne, kar potrjuje tudi dejstvo, da smo ob praznovanju ZLATE MAŠE v Vitanju prevzele organizacijo pogostitve, seveda ob pomoči mnogih drugih. Dobrote so spekle gospodinje iz cele vitanjske fare. Pohvaliti moramo mlade, ki so nam pomagali pri pogostitvi obiskovalcev. Ker je bilo veliko ljudi, je bila pomoč še kako dobrodošla. Veseli nas, da so bili z našim delom zadovoljni.

Naše društvo kmetič je tudi letos sodelovalo na največji prireditvi - HOLCERJI. Letos smo se še posebej potrudile. Sodelovale smo na povorki. Prikazale smo star način predelovanja mleka. Z razstavo dobrot, zdravilnih zelišč in prikazom izdelovanja rož iz papirja smo napolnile kar polovico dvorane vitanjskega

Razstava zdravilnih zelišč na Holcerji

kulturnega doma. Na razstavi so si obiskovalci lahko ogledali tudi priznanja tistih naših članic, ki so sodelovale na zelo priznani razstavi Dobrote slovenskih kmetij in tam prejele priznanja za svoje izdelke. V središču pozornosti sta bili tudi naši članici Vida in Marjana, ki sta izdelovali rože in šopke iz barvnega papirja.

Zelo lepo pa je bila urejena miza, ki je bila pogrnjena s starinskimi prtovi. Na njej je bilo približno 60 zdravilnih zelišč, olj in pripravkov. Prav v ta del razstave je bilo vložena zelo veliko dela, saj so se naše članice Jožica, Marjana in Greta pripravljale že med letom. Nabrati, posušiti in pripraviti so morale mnogo rastlin, h katerim so pripisale latinska in slovenska imena. Pri tem delu nam je pomagala svetovalka Vesna. Obiskovalci so lahko poskušali zeliščne čaje in kruhe. Njihove pohvale so nam zelo veliko pomenile.

Prireditve, na katerih smo sodelovale, so torej za nami. Pred vrati je jesen in z njo novi izzivi. Konec septembra in v mesecu oktobru smo povabljeni v Planet TUŠ, kjer bomo pripravile degustacijo in razstavo v stilu jeseni.

Čaka nas še strokovna ekskurzija in izdelovanje aranžmajev. Dela nam torej ne bo zmanjkalo. Ob koncu naj se še zahvalim vsem, ki nas podpirate in nam pomagate.

V imenu vseh članic se tudi iskreno zahvaljujem predsednici Jožici Kuzman za trud in skrb, ki sta povezana z vodenjem društva. Verjemite, da skrbi niso male, morda so na zunaj prikrite, poznajo jih le redki.

Jožica Rotovnik

Foto: Jožica Rotovnik

Kulinarična razstava z nekaterimi dosedanjimi priznanji

Ocenjevanje cvetja in okolice

Spominjam se tistih let, ko se je v Vitanju ustanovilo Turistično društvo. Že pred tem pa je naš kraj obiskovalo ogromno turistov oziroma »letoviščarjev«, kot so jih takrat imenovali. Po zapisih, ki so ohranjeni, jih je prišlo v naš kraj tudi do 3000 na leto.

Ko so v TD začeli razmišljati, da bo treba kraj polepšati, urediti vključno z okolico, so si postavili veliko nalogo.

Po pripovedih so takrat nasadili nekaj dreves in grmovnic. Ljudi pa so začeli vzpodbujati, da je treba negovati okolico in tudi cvetje. Da ne bo pomote, tega je nekaj že bilo. Na oknih so bile lepe rože, ki so bile »doma vzgojene«; to so bili »primarli, rosenkraud, pelargonije, nageljni, rožmarin«. Za tiste čase in razmere je to zadostovalo.

Kot sem že omenila, je takratno TD, ki mu je predsedoval g. Janez Černe, že začelo pravo pot. Vzpodbujali so domačine, da je treba, kot se temu reče, počistiti okoli »voglov« in naj bo čim več cvetja.

Med prvimi je bila takrat ga. Kristina Jakop iz Vitanja, ki je bila velika ljubiteljica in poznavalka cvetja in hkrati članica hortikulturnega društva v Celju. Tam je pridobivala nova znanja o cvetju in jih doma uporabila pri sajenju okenskega cvetja in urejanju zelenice okoli svoje hiše. Že takrat je imela ločen cvetlični, zelenjavni in sadni vrt. Z možem sta preko tega društva hodila na razstave in razna predavanja tudi v tujino. Za njo so prihajale še druge, ki jih je potem TD pod vodstvom g. Kuzman Jerneja starejšega nagradilo s skromnim prispevkom in pohvalo.

Naj jih nekaj naštejemo:

Ga. Erna Hlastec je negovala svoj cvetlični in zelenjavni vrt vsa leta in ga še danes. Veliko različnih rastlin in cvetlic je prinesla iz Avstrije, mi pa smo jih hodili občudovat na njen vrt. Tudi sadike, ki jih je potem sama vzgajala, je rada razdelila med ljubiteljice cvetja. Tu so še gospe

Iršič Fanika, Jurič Herta, Petre Jožica, Arlič Helena, Kitek Magda, Ravnjak Pavla, Kušar Terezija, Majhenič Lotka, Jakop Antonija. Tudi župnišče je imelo lepo cvetje, za kar je skrbel g. Vili Gumilar.

Seveda je teh, ki jih je TD nagradilo s skromnimi prispevki in pohvalami, še več. V arhivu so sezname vseh nagrajencev. Preveč je imen, da bi jih lahko napisala.

So se pa časi iz leta v leto zelo spremenjali. Naš kraj ni čez noč postal lepši, ampak le postopoma. V samem trgu je bilo še kar precej nereda in smeti.

V zapisih najdemo (okrog leta 1979), da je takratni predsednik TD g. Marjan Plankl predlagal vsem tedanjim članom TD, da v pisni obliki posredujejo predloge za podelitev nagrad oziroma priznanj za vzgojo in nego okenskih in balkonskih cvetlic, vzgojo in nego okrasnega rastja in grmovnic, zraven pa naj bo vključeno tudi, kako je bila urejena okolica.

Takrat se je opravil ogled Vitanja in okolice in zapisano je bilo, da sta kraj in okolica zelo zanemarjena (razen nekaj izjem). V okolici so se odpirala nova smetišča, imenovana črna odlagališča.

Pod vodstvom g. Marjana Plankl je bila izvoljena komisija, ki je vse to ocenjevala. Takrat so se podelila priznanja in pohvale desetim članom; prvi trije so imeli poleg priznanja še brezplačen izlet. Ta priznanja so se potem podelila na tem izletu. Sistem ocenjevanja se je nekako ohranil, število priznanj se je gibalo od 10 - 15 in so se kasneje podeljevala na članskih sestankih. V komisiji za ocenjevanje pa je bilo vedno od 3 - 5 članov.

Gospod Alojz Jelenko je po prevzemu vodstva TD prav tako nadaljeval z delom in vpeljal komisijo za ocenjevanje okolja in lepih cvetlic, ki je podeljevala priznanja v obliki diplom. Tudi ta priznanja je prejelo od 10 do 15 članov.

Gospod Slavko Krajnc je v času predsestojanja TD vpeljal malo drugačen način ocenjevanja in sicer so se izbirali najlepší balkoni. Izbrani so bili trije, poleg tega pa so se še vedno podelila priznanja in pohvale desetim članom. Tu so se že

poznale velike spremembe, ljudje so se bolj začeli zanimati za svoje okolje in iz leta v leto postaja naš kraj vse lepši. Je že res, da so danes drugačni časi, da je lažje urediti lepe balkone in okolico.

Ko je prevzel vodstvo TD g. Mirko Polutnik, je imela komisija nalogo oceniti in izbrati tri najlepše urejene domačije in najlepše cvetlice, za kar so prejele bronaste kovane vrtnice, ki so jim bile podeljene na prireditvi ob zaključku leta.

Naj omenim, da sem sama ves čas članica TD Vitanje (30let) in več ali manj dejavna tudi v skupini za ocenjevanje. Poudarim naj, da komisija nima lahkega dela, da se mora truditi, da čimbolj realno oceni, a kljub temu nikoli ne zadovoljiš vseh, še posebej ne tistih, ki kar naprej nekaj nergajo (jaz jih imenujem večni nergači), ki pa nič ne naredijo za svoj kraj, radi pa nagajajo.

Ne ocenjujemo novih fasad in tistih, ki imajo več pod palcem in večje možnosti za lepo urejeno okolje, ocenimo trud, ki je vložen v urejenost in domišljijo. Res je, da je tam večja vrednost, kjer so rožice doma vzgojene, kot pa tam, kjer so kupljene, ampak danes je tudi že tega zelo malo.

Vrtnarski centri rastejo kot gobe po dežju in cvetlice ter okrasno rastje in grmovnice so dosegljive vsakomur. Vseeno pa je lepo, ko se ti oko ustavi na oknu, kjer lepo cveti, ko je okolica lepo počiščena in je vse na svojem mestu. Pozna se, da imamo radi svoj kraj - vse več lepega se opaziti tudi v okolici, ki pa je zelo obširna.

Pod vodstvom sedanjega predsednika g. Toneta Ošlak se trudimo po svojih močeh in želimo si, da bi še naprej lepo urejali svoja okna, balkone in domove za svojo dušo in oko in pa seveda za vse tiste, ki pridejo v naš kraj.

Letos smo podelili tri kovane bronaste vrtnice za najlepše urejeno okolje in cvetlice, pa tudi deset priznanj in pohval za lepo urejeno okolje in cvetlice, ki bodo podeljena na zaključni prireditvi v mesecu decembru.

Vsem letošnjim nagrajencem (predstavljeni so bili na razstavi na HOLCERJI in v časopisu NOVICE) še enkrat čestitamo.

Marinka Krajnc

Najlepše besede ne morejo povedati, kar ti o prihajajoči pomladi lahko pove žafran.

Narava je moja mati.

V njenem naročju sem večni otrok. (Rudi Kerševan)

Zlatomašni jubilej monsinjorja Viljema Gumilar

Nedelja, 13. julija, je bila za župnijo Vitanje nekaj posebnega, saj je praznoval dušni pastir g. Vili Gumilar 50 letnico služenja Bogu. "To, da smo duhovniki, ni odvisno od nas, " je dejal g. Vili, "to je Božji načrt in velik Božji dar". Ta dar pa g. župnik že kar pol stoletja nesebično deli z verniki.

G. Gumilar je bil v duhovnika posvečen 29. junija leta 1953, julija istega leta, natančneje 12, pa je pel novo mašo v svojem rodnem kraju Grad v Prekmurju. Takoj po novi maši je odšel k vojakom v Srbijo. Čas služenja "domovini" mu je ostal v trajnem in ne preveč lepem spominu. Nenehna zaslíšenja in zastraševanja so se kar vrstila, vse to seveda samo zaradi duhovništva. Že v času bogoslovja so se pojavljale velike težave zaradi takratne oblasti. Z veliko voljo in pripravljenostjo za delo v božjem vinogradu in seveda po božji Previdnosti, se je njegova duhovniška pot pričela v župniji Grad, kjer je opravljal delo duhovnega pomočnika (1954 - 1955). Štiri leta je deloval kot kaplan med župljani Gornje Radgone (1955 - 1959). Potem je bil v župniji Vitanje kaplan do leta 1968, od tega leta, po upokojitvi g. Laha, pa je prevzel župnijo. G. župnika odlikuje velika gostoljubnost in skrb za župnijo. Poleg rednega dela na župniji je bil nekaj časa tudi dekan v dekaniji Nova Cerkev (1981 - 1986). Zaradi svojega zglednega duhovništva je bil leta 1988 imenovan za papeškega kaplana in s tem mu je bil dodeljen naslov monsinjor. 44 let je preteklo od takrat, ko je prvič prišel

v Vitanje. Pravi, da se je navadil župlanov, oni pa prav tako njega. To se je pokazalo tudi ob prazniku zlate maše. Na ta dogodek se je pripravljala vsa fara. Mnogo truda in dela zahteva izvedba takšnega dogodka, a vsak nekaj pripomore in stvar steče. Slovesnost se je dogajala v cerkvi Matere Božje na Hriberci. Prav vsak mu je želel izreči čestitke in lepe želje ob zlatomašnem jubileju. Gospod župan in nekateri predstavniki so v imenu občine in faranov izrekli voščila, po končani slovesnosti pa se je druženje ob dobrotah, ki so jih pripravile članice društva kmetič Lipa v sodelovanju z okoliškimi gospodinjami, nadaljevala pred cerkvijo. Povabljeni domačini in gostje smo se z g. župnikom poveselili tudi v gostilni Kuzman. V nedeljo, 20. julija, je imel g. Vili ponovitev zlate maše v svoji rodni župniji Grad.

Tja so ga spremljale tudi nekatere družine iz Vitanja, med njimi tudi družina župana g. Slavka Vetriha. Te družine so bile v Prekmurju zelo lepo sprejete in hranijo lepe spomine na ponovitev zlate maše. Saj ste se že kaj vozili po Prekmurju in gotovo ni potrebno omenjati velike gostoljubnosti in imenitne postrežbe, ki so je gostje deležni. Slovesnost zlate maše se je ponovila tudi na podružnici svete Marjete. To slovesnost je monsinjor Vili namenil za vse podružne cerkve, posebna pozornost pa je bila izkazana tudi ključarjem vitanjskih podružnic, ki so se z župnikom poveselili na skupnem kosilu.

To so le nekateri utrinki iz življenja zlatomašnika g. Gumilarja in nekateri povdarki iz zlatomašne slovesnosti. Gotovo prav vsi, ki smo se udeležili tega slavlja in smo bili na kakršenkoli način vpleteni v praznovanje, hranimo lepe in prijetne spomine. Zlatomašniku pa seveda ključemo obilo blagoslova na nadaljni dušni pastirski poti.

Tomaž Šojč

Foto: Arhiv župnišča

Ob rob 15. Holceriji

Za nami je uspešno izvedena turistična prireditev Holcerija. Ponavadi se ljudje po vsakem dogodku pogovarjajo o uspešnosti, kaj je bilo dobro in kaj bi bilo morda potrebno narediti, da bi bilo še boljše.

Holcerija bi morala postati prireditev vseh Vitančanov. To je dogodek, ki zaznamuje našo lokalno skupnost, občino, kraj in ljudi, ki tu živimo. Kot taka je marsikomu prirasla k srcu in ljudje daleč naokoli so jo sprejeli za svojo.

Prireditev je zasnovana zelo široko. Poudarek je na ohranjanju kulturne dediščine in hkrati predstavljanju le-te mlajšemu rodu. V izvedbo je vložena veliko dela, mnogo skrbi, pa tudi prijetnih uric pri snovanju idej in njihovi realizaciji. Seveda želimo, da bi bil vključen čim širši krog občanov Vitanja. Pohvaliti je treba skupine, ki pripravljajo za povorko vozove. Na njih so predstavljene uprizoritve običajev in šeg naših prednikov in tudi opravila, ki jih je že težko kje videti. Povorka daje prireditvi pomemben pečat. Prav gotovo je treba biti pri iskanju idej za sodelovanje v povorki še kako domiselni, saj vemo, da je bilo na vsaki Holceriji predstavljenih najmanj 10 vozov in to vsaj na 10 Holcerijah, kar pomeni najmanj 100 predstavljenih običajev oziroma opravil.

Potrebno je pohvaliti dobro sodelovanje z Društvom kmečkih žena Lipa iz Vitanja, ki bogatijo prireditev s kulinaricnimi dobrotami in cvetličnimi aranžmaji, sodelovanje s Kulturno-turističnim društvom Sveti Vid in pomoč ZŠAM iz Slov. Konjic pri urejanju prometa v času prireditve. Prireditve si ne moremo predstavljati brez naših stalnih sodelavcev, to je ekipe, ki pripravlja vsa leta tekmovanje iz holcerskih veščin.

V letošnjem letu so nam na pomoč priskočili tudi mladi in sicer člani Športnega društva Vitanje. Ne smemo pa pozabiti omeniti zelo dobrega sodelovanja z Gasilskim društvom Vitanje.

V okviru društva deluje tudi Komisija za ocenjevanje najlepše urejenega okolja. Njeno delo je obsežno, saj mora obiskati skoraj vsako hišo in kmetijo v Vitanju. Njeno delo je otežkočeno še bolj, ker je v zadnjem obdobju urejenost zelo porasla in je zelo težko med tolikimi lepimi in urejenimi bivalnimi okolji

izbrati tistega NAJ. Ne domišljamo si, da ima za urejenost v glavnem zasluge komisija, ki ocenjuje. Vemo, da se je odnos do bivalnega okolja pri ljudeh spremenil, da pogosto vlečejo tudi dobri zgledi. Vsekakor pa ni zanemarljivo tudi tekmovanje, saj na nek način spodbuja ljudi k urejenosti in hkrati nagrajence obvezuje, da še bolj skrbijo za urejenost okolja. Lahko bi dejal, da ob pogosti ravnodušnosti, morda včasih tudi preobremenjenosti, velja tudi za nas rek, da hodimo po gozdu in ne vidimo dreves. Marsikdo šele na razstavi fotografij za najbolj urejeno okolje dojamemo, v kakšnem lepem kraju in urejenih domovih živijo naši ljudje. U

Za takšno organizacijo prireditve je vsekakor velikega pomena aktivnost članov upravnega odbora društva. Brez velike zagnanosti članov odbora bi takšno prireditev bilo seveda zelo težko realizirati.

Veliko lažje je speljati katerokoli dejavnost, če imaš ob sebi ljudi, ki so ti pripravljeni pomagati. Želimo si, da bi se pripravljenost za delo in sodelovanje pri prireditvi Holcerija še stopnjevala.

Morda še nekaj besed o finančnem rezultatu prireditve. Zelo zgrešeno bi bilo, če bi pričakovali le dobiček. Prireditev je zaradi svoje razsežnosti draga. Bolj smiselno je iskati sekundarne učinke, ki jih prinaša. Lahko rečemo, da je Vitanje postalo prepoznavno tudi po Holceriji. Ljudje spoznavajo naš kraj, naravne lepote, ki jih ponuja, našo kulturno dediščino, našo krajino. Ponuja pa se nam tudi enkratna priložnost, da se širšemu krogu ljudi predstavimo tudi Vitanjčani, ki smo po naravi prijazni, odkriti, neposredni in veseli.

Z mislimi smo že pri naslednji, to je 16. Holceriji. Snujemo nove ideje, kako bi v kraj privabili čim več obiskovalcev in jim nudili čim lepši pogled v naš kraj, v naše srce in v našo dušo. Želimo si, da bi obiskovalci naš kraj zapustili z najboljšimi vtisi in da bi o nas pripovedovali veliko lepega.

*Predsednik TD Vitanje
Anton Ošlak*

Nekaj utrinkov z dogajanja

Povorko so privedle mažoretke z godbo na pihala

Mladi z vozičkom pospravljenih poljščin

Vitanjska konjenica

Sani »samotežne šlite« za spravilo lesa pozimi

Kako se izdelata leseno kolo? Pogledjmo pri kolarjih s Hudinje.

Mizarji z lesenim ročno izdelanim »oblpangom«

Pletarstvo so na vitanjskem opravljali pretežno samouki

Lončarji z Vitanjskega Skomarja ustvarjajo kar iz zemlje – gline

Kmetice iz društva Lipa pri domači predelavi mleka

Osvježimo spomin na pripravo kolin, da bomo ob prvem snegu pripravljeni

In za konec še ... »likof«, kaj pa drugega?

Pravi holcer se mora izkazati tudi pri osnovah – podiranju lesa

Okrašene postavitve so bile prava paša za oči

Kljub vročemu soparnemu dnevu zvestoba obiskovalcev ni bila omajana. Na svidenje prihodnjič!

70 letnica strelskega društva Vitanje

Malo je društev v naši občini, ki se lahko pohvalijo s tako častitljivim stažem delovanja. Malo je ljudi, ki jim v dolgih in trdih ter napornih letih ne zmanjka volje do prostovoljnega dela v eni izmed organiziranih skupin ljudi, ki jih družijo isti cilji. In če kaj velja dandanes, sta to tradicija in spoštovanje.

Strelsko društvo Vitanje obhaja letos sedemdeseti jubilej. V vaški gostilni so se zbrali verjetno vaški gospodje ter domnevno tudi ob dobri kapljici nazdravili ustanovitvi takrat imenovanega »Streljaškega društva Vitanje«.

Danes, po mnogih letih, ko je orožje govorilo tudi drugače, ne samo v društvu strelcev, je poleg naziva še marsikaj spremenjenega. Prišli so novi ljudje, morda tudi zaradi obletnice, novi strelci z novimi pobudami in s svežo energijo. Kljub temu duh strelskega društva veje enako kot leta 1933. Zgodovina potrjuje, da ni bila pisana zaman in da se je iz roda v rod prenesla odgovornost o ohranjanju strelske tradicije Vitanja, ki ni bila izkoriščena v nepošteno namene.

Ko se ob tako velikih obletnicah zberejo ljudje istega mišljenja, se nehote utrne misel, kako lepo je doživeti sedemdeset poletij ene organizacije v eni občini. Ob nastankih in razpadanjih vedno novih in novih društev je Strelsko društvo Vitanje neumorno kljubovalo zobe časa in vzpone ter padce znalo prenesti ponosno do današnjih dni. Ob tem ne smemo pustiti vnevar duhovnih vrednot, druženj, uspehov in tistega, kar priča najbolj na glas – ljudi. Vedno je veljalo in še velja, da so edino le ljudje temelj vsakega delovanja, pa naj so to družina, vas, občina ali le društvo. Premalokrat se spomnimo korenin, iz katerih je nastalo tako trdno deblo in ki dajejo oporo drevesu, da obstane dolgih sedem desetletij.

Prijatelji, hvala vam za druženje in priložnost natrositi vam nekaj misli na začetku sprehoda skozi čas našega strelskega društva. Čez sedemdeset let bodo uvodne vrstice pisali naši nasledniki; upam, da na temeljih, ki jih pomagamo obdržati tudi mi.

Dani Lajnsček

Strelci pred Starovašnikovo »štalo« v poznih 50.tih letih prejšnjega stoletja. Od leve proti desni stojijo: Jože Svetina, Franc Poklič, Franc Arcet, Alojz Terglav, Rudi Ramšak, Pavel Kuzman in Dominik Križe. Kleči Jožko Kuzman in neprepoznani.

Foto: arhiv društva

Strelci med tekmo

Razmišljanje ob 70 letnici Strelske družine

Mineva čas. Spomin blede z leti, ki minevajo.

Še črnilo na davno popisanim papirju z leti zbledi.

70 let ni tako kratka doba in prav takrat, točneje 27. avgusta 1933, je bil napisan zapisnik o ustanovitvi Strelske družine Vitanje.

V njem so navedena imena ustanoviteljev. Žal ni nikogar več med nami.

Ostali pa so temelji, ki so jih zgradili, in na njih so z večjimi in manjšimi presledki gradile generacije naslednikov, ljubiteljev lepega strelskega športa.

Pred 70 leti iz nič začeto delo je z leti obrodilo sadove, pred leti kronane s pridobitvijo novih prostorov za delovanje društva. Kronano je bilo s številnimi pokali in medaljami z različnih tekmovanj. Dosegali so jih člani, tekmovalci, z ostrim pogledom in mirno roko.

Vmes so bili in so še trenutki, ko ne gre vse gladko, ko nastopijo težave, kadrovske, še večkrat finančne.

Če je družina preživela tako dolga leta, je prav, da živi tudi v prihodnje.

Od nekd izbrskamo še kaj skritega entuziazma, športnega duha in ljubiteljstva, pripadnosti ter finančna sredstva za delo v bodoče.

Navsezadnje se zavedamo, da se je in se še bo tudi z vašim delom promoviralo ime občine doma in drugod.

Ob lepem jubileju čestitam vsem sedanjim in bivšim članom in se v imenu občine in v svojem imenu iskreno zahvaljujem za trud in dosedanje delo.

Slavko Vetrlih, župan

Gašper Jožef Zamlig (1680 – 1750)

G. J. Zamliga Vitanjčani poznamo po njegovem posestvu (beneficiju) Steinhofu. Bolj znan je v Slov. Bistrici, kjer je 40 let (1710-1750) deloval kot župnik. Rojen je bil v Vitanju leta 1680 (?), bil je dijak v latinski šoli v Rušah. Tu se omenja leta 1687. Župnijska kronika v Slov. Bistrici spričuje, da je bil eden najpomembnejših župnikov tega velikega kraja. Bil je izredno gospodaren. Zabeleženo je naslednje: gradil je sedanjo cerkev, zanjo je oskrbel orgle. Leta 1722 je dal poslikati prezbiterij, 1728 je kupil zvon za samostanko cerkev. 1730 pa je dal posvetiti župnijsko cerkev sv. Jerneja. * (Posvetil jo je ljubljanski škof Sigismund Feliks Schrottenbach 8. avgusta 1730.) Še isto leto je kupil zvon za sv. Marjeto, leta 1732 je kupil zvon za župnijsko cerkev. 1738 je dal s fresko poslikati Frančiškovo kapelo, leta 1744 je kupil zemljišče za cerkev sv. Jožefa, 1750 je kupil vinograd Brandner. V oporoki je 23. aprila 1750 ustanovil beneficij v Vitanju. Istočasno je ustanovil beneficij v Slov. Bistrici, ki sta ga uživala Josef Adrineg in Florijan Goričan, ki naj bi bila vitanjska rojaka. Gašper Jožef Zamlig je bil pokopan 22. julija 1750 v Slov. Bistrici, ki jo je skrbno vodil 40 let.

* Pojasnilo: Morda se bo kdo vprašal, kako da je cerkev posvetil ljubljanski škof. Župnija Slov. Bistrica je bila inkorporirana (vtelesena) benediktinski opatiji v Gornjem Gradu. Ko je bila le-ta leta 1461 ukinjena, je vse, kar je pripadalo njej, prišlo pod ljubljanko škofijo. Tako je ostalo do jožefinskih reform. V Slov. Bistrici je bil rojen prvi slovensko zavedni lavantinski škof Franc Zimermann, ki je vodil škofijo od leta 1824 do 1843. Slov. Bistrico so Turki prvič napadli leta 1396, naslednjič 1473, leta 1529 so jo požgali in zadnjič so jo "obiskali" 1683! Ogrji so jo napadli leta 1446. Tedaj jo je obranil Jan Vitovec. V Slov. Bistrico so Francozi vdrli l. 1797 in 1805. Vitanje pa je veliko trpelo pod Turki, Celjani in Habsburžani.

Ob 300-letnici posvečenja za duhovnika (1704) s spoštovanjem posvečam ta kratek zapis rojaku G. J. Zamligu.

p. Zdravko Jakop

Zgodovinski koledar Vitanje

15. oktober 1933

Po izidu novega zakona o občinah leta 1933 se je izvršila v celi Dravinjski banovini združitev občin (t.i. komasacija). Med drugimi so se združile nekdanje male občine Vitanje, Brezen, Sp. Dolič, Paka, Hudinja in Ljubnica v večjo občino Vitanje.

Nova občina je imela 3350 prebivalcev. Zaradi nove politično upravne preureditve so bile volitve 15. oktobra 1933, pri katerih je zmagala Jugoslovanska narodna stranka (JNS).

Vir: Šolska kronika Vitanje (1924 - 1941)

Vinko Zdovc

70 let Občine Vitanje

V prvi polovici 19. stoletja so tukajšnjo gospodarsko Vitanje sestavljala naselja: Ljubnica, Kozak, Skomarje, Stenica, Stranice, Brezen, Paka, Hudinja, Rakovec, Zgornji in Spodnji Dolič, Vitanje trg in Vitanje vas. Leta 1849 je bilo po začasnem občinskem zakonu ustanovljeno šest občin: Vitanje, Brezen, Paka, Spodnji Dolič, Ljubnica in Skomarje. Za prve štiri občine so bile podlaga katastrske občine, v Občino Ljubnica je sodila še katastrska občina Stenica, v Občino Skomarje pa Hudinja. Prve občinske volitve so bile 1. avgusta 1850. Tako je nastalo na področju sedanje občine Vitanje šest občin, ki so ostale v nespremenjenem obsegu pod ves čas pretežno nemško usmerjenimi občinskimi »zastopi« vse do konca 1. svetovne vojne. Zastop je predstavljal politično vodstvo občine, ki sta ga sestavljala občinsko predstavništvo (župan in dva svetovalca) in občinski odbor. V okoliških občinah je občinsko vodstvo štel osem članov, v vitanjski pa dvanajst.

Po prvi svetovni vojni je Občina Vitanje obsegala naselja trg in vas, vse glasnejše pa so bile pobude za združitev z okoliškimi občinami. Ob združitvi 13. septembra 1933 je bila ustanovljena nova občina Vitanje iz tedanjih občin Vitanje, Brezen, Paka, Spodnji Dolič, Ljubnica, Kozjak in del naselja Hudinja, ki je do tedaj spadal pod občino Skomarje. Tak obseg občine je z manjšimi spremembami obstajal do konca 2. svetovne vojne. Po vojni je bila občina ukinjena, Krajevna skupnost Vitanje pa je bila vključena v občino Slovenske Konjice vse do osamosvojitve. Z novim zakonom o ustanovitvi občin v samostojni Sloveniji je Občina Vitanje ponovno postala samostojna približno v obsegu izpred 70 let.

Viri: 1. Duša Krnel-Umek in Zmago Šmitek: Kruh in politika, Poglavja iz etnologije Vitanja. Partizanska knjiga, Ljubljana 1987.

2. Vincenc p. Zdravko Jakop: Kratka zgodovina Vitanja in župnije. Ljubljana 2000.

Romana Holobar

Vitanje hrani sakralne lepote

Oltarji naših cerkva spadajo med izjemne stvaritve. Da bi bili nanje bolj pozorni, da bi jih bolj poznali ter bili nanje bolj ponosni, naj bodo kratko predstavljeni.

Župnijsko cerkev sv. Petra in Pavla lahko občudujemo zaradi fresk na zunanji in notranji strani. Na zunanji strani je upodobljen prizor Križanje. Ta freska velja za najstarejšo upodobitev (sredi štirinajstega stoletja) Marijinega trpljenja (Stabat Mater). Na freski vidimo "meč, ki je od Kristusovih ran uperjen proti Marijinim prsim, v njeno srce pa še ni zaboden. Ta upodobitev je v naši srednjeveški umetnosti ostala izjema". Ivan Stopar pravi: "Gre za eno najbolj ekspresivnih del zgodnjegotskega risarskega sloga iz prve polovice 14. stol. v Sloveniji." France Stele jih pripisuje nekemu tirolskemu mojstru. Seveda je bilo nekaj fresk poškodovanih, ko so romanski ladji dali poznogotsko obliko. Tudi umetniki so vedeli, da je Marija velika samo v povezavi s Kristusom. To potrjujejo tudi freske na severni (ženski) strani, kjer sta dva pasova: v zgornjem je umetnik upodobil Oznanjenje, Obiskanje, Kristusovo rojstvo in Poklonitev treh kraljev; na spodnjem pa Vhod v Jeruzalem, Zadnjo večerjo, Oljsko goro, Kristusa pred Pilatom, Bičanje, Kronanje in Križanje. Dobro ohranjene in nazorne so, a kljub temu potrebujejo razlago.

Ustavimo se pri renesančnih oltarjih, za katere imamo na voljo več podatkov. Te oltarje štejemo med "zlate oltarje". Nastavki stojijo na kubičnih menzah. Na vseh štirih oltarjih so slike iz 17. stoletja. Izredno lepa je slika Vseh svetnikov iz leta 1662. Na vrhu vidimo Sveto Trojico, Marijo in Janeza Krstnika. Pod njimi so zbori angelov, katerim sledi enajst apostolov, v sredi so štirje evangelisti s simboli (Matej z angelom, Marko z levom, Luka z volom in Janez z orlom), na desni strani so nadangeli s simboli (Gabrijel s tehtnico, Rafael s kadilnico in Gabrijel z lilijo); pod njimi so predstavniki Stare zaveze. Na levi strani v sredini so cerkveni očetje Zahodne Cerkve (papež Gregor Veliki, škofa Ambrož in Avguštin ter sv. Hieronim). Spodnji del slike napolnjuje nepregledna množica mučencev, devic in spoznavalcev. Njihov praznik je 1. november. To je zelo vesel praznik, ki nam kliče: "Bodite sveti, ker sem jaz svet!" (1 Pet 1, 16). V atiki tega oltarja je obglavljenje sv. Fidelisa iz Smaringena, ki so ga leta 1622 umorili kalvinci. Goduje 24. aprila.

Avtor teh dveh slik je Simon Juda Stupan. O njem vemo, da po poklicu ni bil slikar, ampak oskrbnik konjiškega gospostva. Poleg tega je s soljo oskrboval konjiški in slovenjgraški okraj. Rojstni podatki niso znani. Umril je leta 1693. Deloval je v dobi katoliške verske obnove.

Zelo lepa je tudi slika sv. Mihaela iz okoli leta 1670

(1665). Je dar plemenitega gospoda Mihaela Marinška in vikarja Lovrenca Korena iz leta 1665. Žal je avtor neznan. Mihael ("kdo kakor Bog") je "veliki knez", goduje 29. septembra skupaj z Rafaelom in Gabrijelom. Ti trije so edini angeli, ki so v Svetem pismu oznanjeni z osebnimi imeni. Mihael je vodnik nebeške vojske, borec za božje pravice, varuh cerkve, zavetnik pokopaliških kapel (tudi Vitanje jo je imelo do leta 1803) in so ga upodabljali s tehtnico, s katero tehtja duše. V srednjem veku so ga slikali tudi z mečem, s katerim varuje cerkvena vrata. Mihael je zelo priljubljen. Naša slika ga prikazuje z mečem in s tehtnico nad zmajem. Na sodni dan ga bomo torej videli s tehtnico.

Tu so še slike sv. Boštjana, sv. Roka in Jezusovega krsta. Slednja je iz 2. polovice 17. stoletja (1663). Jezusov krst praznujemo v nedeljo po Gospodovem razglasenju. Gre za izredno razodetje: Sin je tu, Sv. Duh prihaja nadenj in Očetov glas pričuje: "Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje" (Lk 3, 22). (Slika je objavljena v novi izdaji Leto svetnikov I, str. 209.)

Ko vstopimo na desni strani v stransko kapelo, vidimo sliko, ki prikazuje Jožefovo smrt, v kapeli na levi strani pa sliko sv. Joahima, Ane in Marije. Obe sliki sta iz sedemdesetih let 18. stoletja.

Avtor obeh slik je Janez Andrej Strauss, rojen v Slovenj Gradcu 13. nov. 1721. Umril je 11. aprila 1783. Poročen je bil z Ano Marijo, s katero sta imela pet otrok. Največ je deloval na Štajerskem. Slikal je oltarne kompozicije, sodeloval pa je s kiparjem J. J. Mersijem. V Vitanju je omenjeni sliki naredil leta 1771. Lev Menaše omenja še eno sliko iz osemnajstega stoletja, to je Kristusovo ucloučenje. "Slika kaže Gabrijela z lilijo in Marijo ob bralnem pultu, nad njima pa Svetega Duha, od katerega se po žarku (približno) proti Mariji spušča s sijem obdani Jezušček."

V prezbiteriju se nahajajo na konzolah baročne plastike Petra, Pavla, Jezusa in klečečega apostola. Izdelal jih je kipar Mihael Pogačnik. Deloval je v Slov. Konjicah, kjer je sodeloval s kiparjem Francem Zamblikom, sodeloval pa je tudi z J. J. Mersijem.

Literatura: različni leksikoni; Enciklopedija Slovenije; Leto svetnikov (I-IV); Vitanje, Zbirka vodnikov, št. 93, 1979; Lev Menaše; Marija v slovenski umetnosti, str. 134,174, 255, 257 in 285.

Maribor, marec 2002

p. Zdravko Jakop

Urbar vitanjskega urada iz 1404

Med mogočnimi cerkvenimi fevdalci, ki so gospodarili nad slovenskim ozemljem, je zavzemala odločno mesto škofija iz koroške Krke. V njeni lasti je bilo med drugim tudi prostrano ozemlje, ki leži znotraj naših državnih meja. Med viri, ki nas poučujejo o obsegu te posesti, so pomembni zlasti tisti iz 15. stoletja, tako urbar iz 1404 kot fevdne knjige iz obdobja od 1403 do 1464.

Urbar (spisek stanja fevdalnih zemljiških gospošteev s seznamei dajatev) iz leta 1404 med drugim obravnava tudi upravno enoto v Vitanju s preko 150 podložnimi družinami in kmetijami, oddanimi v fevd. Posebnost urbarja je predvsem v množični prisotnosti priimkov, kar je za začetek 15. stoletja prava redkost. Večina teh kmetij je še danes poseljenih, domača hišna imena pa so se v večini primerov obdržala skozi stoletja. Med njimi je celo nekaj takšnih, kjer so domača imena enaka priimkom današnjih prebivalcev.

In kakšne so bile letne obveznosti podložnikov? Od kmetije se je zahtevalo po 38 srebrnikov pravde, 24 srebrnikov namesto ovce, 61 srebrnikov namesto prašiča in 6 srebrnikov namesto tovorjenja, rži je bilo treba oddati od 4 do 6 mernikov, ovsu od 16 do 20 mernikov, po 5 piščet, 25 jajc, 20 desk in za upravnika po 1 kuro, lan in 2 sira. Mlinarji so morali plačevati od 60 do 480 srebrnikov, v sirnicah, kjer so redili od 14 do 28 ovac, pa je bila dajatev letno po 15 sirov po ovci.

Prebivalci Vitanja in okolice so bili večinoma Slovenci. Kot kažejo dajatve, so se večinoma preživljali s poljedelstvom in živinorejo, priimki pa v posameznih primerih kažejo tudi na drugo dejavnost. Takšni priimki so Pungartnik, Mlinšek, Kolar in drugi.

Do danes je po zaslugi zgodovinarjev, predvsem Ignaca Orožna, Milka Kosa, Pavleta Blaznika in Jožeta Koropca raziskanih večina lokacij posameznih topografskih in osebnih imen iz urbarja iz leta 1404. Na vitanjskem področju so bila raziskana naslednja domača imena:

Brezen	Sp.Dolič	Paka	Hudinja	Ljubnica	Stenica
Močenik	Slatinšek	Pohornik	Španer	Turnšek	Pungartnik
Dobnik	Pišč	Urm	Ledinek	Vranc	Skutnik
Plankl	Rot	Ramšak	Studeržnik	Makovšek	Sp.Prevolnik
Lešnik	Korej	Škoflek	Igerc	Bukovnik	Zg.Prevolnik
Podlešec	Hvavc	Tašič	Ribič	Oberč	Bajgot
Tučman	Konc	Encnik	Repas	Tepej	
Rošar	Kremejek	Svarovšek	Kotnik	Jančič	
Vrbnik	Lopan	Stokar	Slemenjak		
Čretnik	Kolar	Pristovnik	Škrovnik		
Čerenjak	Lošperg	Konačnik	Ravnik		
Pogorelec	Lansperger	Mlinšek	Planšak		
	Temnik	Vranjek	Završnik		
	Plazonik	Rebernik	Zadnji Mrzdovnik		
	Prkonik	Slatinek	Prednji Mrzdovnik		
	Kričej		Vrhovnik		
			Bogat Beškovnik		
			Božn Beškovnik		
			Hudomal		
			Dravšnik		
			Kamenik		

V prihajajočem letu 2004 bo 600 letnica tega pomembnega dokumenta. Občina Vitanje skupaj z Zgodovinskim arhivom iz Celja in v sodelovanju z oddelkom za zgodovino na PF Univerze v Mariboru pripravlja razstavo, na kateri bo prikazana zgodovina vitanjskega področja v obdobju od 980 do 1404 leta. Otvoritev razstave je načrtovana ob kulturnem prazniku, med gradivom pa bodo tudi originali. Za posamezne kmetije, omenjene leta 1404 bodo pripravljene tudi kopije dokumentov s prevodom in bodo kasneje podeljene lastnikom omenjenih kmetij.

Ker je do razstave potrebno še precej stvari dodelati in raziskati, bomo morali posamezne prebivalce omenjenih kmetij prositi za morebitna dodatna pojasnila, kot so pomoč pri določitvi lokacije, pravilnosti zapisa domačega imena in drugo. Vse morebitne ideje in pripombe sporočite odgovorni urednici Vitanjčana Romani Holobar ali pa Andreju Kuzmanu na telefon 041 861 880.

Mojca in Andrej Kuzman

Obveščevalka Marija iz Vitanja

Ko sem pred štirimi desetletji prišel službovat v Vitanje, mi je sedaj že pokojni predsednik okrajnega odbora ZZB NOV Celje tov. Ivan Kovačič - Efenka pripovedoval o obveščevalki Mariji iz Vitanja. Spominjal se je kot pogumne in zanesljive obveščevalke, ki je štab XIV. divizije obveščala o vsem, kar se je takrat pomembnega dogajalo v Vitanju. Prihajala je v štab divizije, kadar je le-ta bil na Brdcah ali na Paškem Kozjaku. Vedel je, da je bila zaposlena v neki trgovini v Vitanju, v kateri je imela tudi dostop do cigaret. Partizane je oskrbovala v velikih količinah s takrat tako iskanim blagom. Kaj več o njej ni vedel, razen, da si je njeno podobo dobro zapomnil, da bi jo lahko prepoznal po opisu.

Obveščevalka Marija je bila edina zanesljiva vez med okupatorjevim centrom v Vitanju in partizanskimi enotami.

Efenko je želel, da poizvem, kje sedaj živi, ker bi se rad z njo srečal, ker ves čas po vojni še ni imel te možnosti. Rad bi se z njo pogovoril, ugotovil, kako živi, kajti Efenko je bil zelo pozoren do svojih ljudi. Rad bi se ji zahvalil za nesebično pomoč, ki jo je nudila partizanom v času vojne. V Vitanju sem poizvedoval o obveščevalki Mariji. Povpraševal sem o trgovinah, ki so delovale med okupacijo in o ljudeh, ki so bili v njih zaposleni. Predvsem so me zanimale ženske, Marije, ki so sodelovale s partizani. Našel sem Marijo, ki je bila zaposlena v trgovini, bila je članica ZZB, sodelovala je s partizani. Sama mi je povedala, da je hodila večkrat v štab brigade na Brdce, da je nosila partizanom cigarete in jih obveščala. Vesel sem ugotovitev sporočil tovarišu Efenki. Povedal sem mu ime in priimek ter tovarišico

opisal po videzu .Tako je ugotovil, da to ni tista. To ni bila obveščevalka Marija.

Znova sem se vrgel na delo in iskal naprej , da bi našel pravo obveščevalko Marijo. Krog sem malo razširil. Spraševal sem vse tovarišice, ki so imele dostop do cigaret in so sodelovale

s partizani, da bi našel pogumno obveščevalko. Našel sem tudi drugo Marijo, ki je bila med vojno zaposlena v gostilni. Tudi ona je bila sodelavka NOB. Pošiljala je partizanom cigarete, sanitetni material in jih obveščala o početu Nemcev v Vitanju. Zatrjevala mi je, da se je sama večkrat podala na pot z važnim sporočilom in se sestala s partizani.

Vesel sem tudi no novo ugotovitev sporočil komandantu Efenki v prepričanju, da sem tokrat našel pravo obveščevalko Marijo iz Vitanja. Vse, kar sem Efenku povedal o novi Mariji, delo, opis, starost, se ni ujemalo. Rekel je, da ni prava.

Tako mi po dolgem iskanju ni in ni uspelo poiskati pogumne obveščevalke Marije, ki bi jo slavni komandant Efenka rad srečal sedaj v svobodi, da bi se z njo pogovoril in se ji zahvalil za junaška dejanja med vojno.

Razočaran sem nadaljnje iskanje opustil. Vendar nisem nikoli prenehal misliti na junaško obveščevalko iz Vitanja. Vedno znova sem premišljeval, kje vendar živi ta junaška žena, da se njenih dejanj spominja hrabri komandant. Med tem časom pa je tov. Efenka umrl. Hudo mi je bilo, da nisem mogel izpolniti njegove želje. Še naprej sem veliko razmišljal o tem. Vedno, kadar sem poslušal pripovedovanja o sodelovanju vitanjskih žena z NOG, sem primerjal, katero delo bi se ujemalo s tistim, ki mi ga je opisal tov. Efenka.

Lani pa sem bil v Vitanju na pogrebu članice ZZB NOV s Paškega Kozjaka, tov. Mimike Noner. O njenem delu in življenju je ob odprtem grobu spregovoril domačin Jernej Kuzman. Opisal je njeno delo v času NOB, ko je službovala v Vitanju. Bila je v trgovini. Takrat sem spoznal, da je to bila ona, obveščevalka Marija iz Vitanja. O njej sem povprašal še druge, ki so pokojnico poznali in moja razmišljanja potrdili. Hudo mi je, da mojega novega odkritja ljubljenemu komandantu Efenki ne morem sporočiti. Zato sem se odločil, da to opišem in objavim v časopisu. Morda pa se je bo le spomnil kateri od njegovih številnih soborcev. Zaslužila si je to. Pa tudi moja obljuba bo izpolnjena in mi bo lažje.

Obveščevalka Marija iz Vitanja je bila najstarejša od devetih Štrukljevih otrok s Paškega Kozjaka. Klicali so jo Mimika. Rojena je bila 1906. leta. Šolo je obiskovala na Paškem Kozjaku. Njena mladost je bila težka. Na skopi zemlji je živeła številna družina. Kot najstarejša se je morala mlada zaposliti, takoj ko je zapustila šolo, kajti lačnih ust je bilo doma le preveč. Prvo delo gospodinjske pomočnice je dobila v Lembergu pri Dobrni. Bila je pridna in poštena, pa so jo zvalili na delo v Zagreb.

Pred pričetkom vojne je zapustila Zagreb. Starši so jo hoteli imeti bližje in zaposlila se je pri šolskem upravitelju Zupaneku v Strmcu pri Vojniku. Zupanek pa je bil napreden in slovensko zaveden, takšna je ob njem rasla tudi Mimika. Zupanekovo sodelovanje z NOG je odkril okupator in Zupaneka ustrelil, ženo Pavlo pa odpeljal v taborišče v Dachau. Tako je bila družina, pri kateri je Mimika delala, razbita, ona pa brez dela.

Leta 1943 je Mimika Štruklova našla zaposlitev v Vitanju v trgovini z mešanim blagom pri Mariji Meško. Meškovi so sovražili okupatorja že zaradi tega, ker jim je ob prihodu zaplenil celotno premoženje in na njihova vrata nalepil listek "Bešlagname" -zaplenjeno. Od takrat naprej so delali s svojim, a najetim premoženjem.

Marija Meško je v Mimiki Štruklovi kmalu spoznala pridno in delovno, sposobno, predvsem pa slovensko zavedno delavko. Zaradi tega ji je zaupala vedno odgovornejše naloge tako v trgovini kakor tudi v lastnem gospodinjstvu.

V letu 1944 je okupatorja v Vitanju močno vznemirjala okrepljena politična dejavnost partizanskih aktivistov v okolici, na področju Paškega Kozjaka in po Pohorju. Aktivistom in organizatorjem političnega dela pa nikakor niso mogli priti na sled s pomočjo žandarmerije in policije. Sodelavce NOV so hoteli odkriti z zvijačo, s pomočjo raztrgancev. V Vitanje sta prišla dva gestapovca, ki sta se ponoči preoblekla v partizana in so jim kmetje rekli "raztrganci". Za stanovanje so tema dvema gestapovcema določili zaplenjeno tujsko sobo pri Mariji Meško. Tu pa je stanoval tudi trgovski pomočnik, zaposlen pri Mariji Meško, Jaro Tašler. Jaro je gestapovca Zdravka, ki je bil doma v Šoštanju, dobro poznal, saj sta bila sošolca. Družila sta se torej in si povsem zaupala. Tako je gestapovec Tašlerju zaupal nameravane nočne obiske raztrgancev pri kmetih, ki so jih sumili, da sodelujejo z NOG.

Jaro Tašler je poznal Mimiko, saj je z njo delal v trgovini in vedel za njeno sodelovanje z NOG. V pogovoru ji je sproti sporočil nakane gestapovcev. Mimika je prizadete kmete brž opozorila in obvestila o načrtovanih obiskih gestapovcev. Največkrat je to storila kar sama. Njena pot na Paški Kozjak ni bila nikomur sumljiva, bila je pač tam doma. To okoliščino je Mimika dobro izkoristila. Partizanom je nosila zaupno pošto, jih oskrbovala s cigaretami in drugim materialom. Tako so jo spoznali tudi v štabu XIV. Divizije, tudi komandant Ivan Kovačič -Efenka. Postala je najbolj pogumna obveščevalka Marija iz Vitanja.

Njeno delo je bilo življenjsko nevarno. Če bi ji Nemci prišli na sled, bi bila ob življenje. Marija se je tega zavedala, a je delo kljub veliki nevarnosti nadaljevala in uspešno opravljala vse do zmage nad sovražnikom. Njena predanost, sposobnost in junaška dejanja zaslužijo spoštovanje in resnično priznanje.

Obveščevalka Marija iz Vitanja ni čakala na priznanja, pohvale, še manj pa na nagrade. Ostala je skromna in sama skrbela zase z delom, s svojimi pridnimi rokami.

Karel Noner, kmet izpod Paškega Kozjaka, je postal vdovec z dvema otrokoma. Zasnubil je Mimiko in ona ga je vzela, saj ga je dobro poznala. Leta 1949 sta se poročila. Prinesla je srečo v zakon. Bila je zvesta žena, otrokoma pa dobra in vzorna druga mama. Prav je, da se je spomnimo, pa čeprav po smrti.

Veliko je članic ZZB NOV v Vitanju. Več je Marij, ki so bile zaposlene med vojno v Vitanju. Veliko jih ima uveljavljeno sodelovanje s partizani za svojo pomoč partizanom. A le ena je bila obveščevalka Marija iz Vitanja, katere junaštvo je osebnostno poznal slavni komandant XIV. udarne divizije, heroj tov. Ivan Kovačič -Efenka.

TO PA JE BILA MIMIKA ŠTRUKLOVA S PAŠKEGA KOZJAKA.

Franjo Marošek, Vitanje

Osnovna šola v novem tisočletju

Osnovna šola Vitanje ima bogato zgodovino, saj segajo njeni začetki že v leto 1763. Takrat naj bi bila še privatna, pouk je potekal v cerkvenih prostorih. Od takrat pa do danes je minilo že 240 let. Kako častljiv jubilej!

Leto 2003 je za vse slovensko šolstvo še kako pomembna prelomnica, saj so v celotnem slovenskem prostoru šole prešle na program 9-letne OŠ. Naša šola si je v tem programu pridobila že pomembne izkušnje, ker smo poskusno uvajali program v prvem triletju osnovne šole, torej tri leta.

Razvoj šolstva že od samega začetka prinaša kup novosti. Ob razvoju pedagoške in psihološke znanosti ter razvoju številnih ved so bile nujne spremembe tudi v šoli. Šolstvo je v tem času doživljalo številne reforme. Ob prehodu v 9-letni program OŠ pa ne gre samo za spremembo zunanje oblike, ampak predvsem za notranjo prenovo šole – didaktično prenovo.

Učenec je postavljen v ospredje. Njemu so podrejene metode in načini dela. Poudarek je na razvijanju otrokovih individualnih sposobnosti. Številne študije dokazujejo, da je otrok v tem obdobju najbolj dojemljiv za sprejemanje znanj in vedenj in mora biti temu primerno tudi aktiviran v šoli in doma. Učencem so na voljo številni viri znanj in raznovrstna učna tehnologija. Težko je primerjati sedanjo osnovno šolo s tisto pred 50. leti, kaj šele tisto pred 240. leti.

Živimo v času, ki nas zasipava z novimi informacijami. Teh virov je na pretek. Učitelj kot moderator učnega procesa mora biti ustrezno oborožen z znanji. Ne vem, če je še v katerem poklicu potrebnega toliko strokovnega izobraževanja kot pri pedagoških delavcih. Še posebej se to nanaša za delo v 9-letni OŠ.

S pomočjo Občine in Ministrstva za šolstvo, znanost in šport smo zagotovili zahtevane prostorske pogoje za delo po novem programu. Imamo tudi ustrezno kadrovsko zasedbo.

Žal naša šola zaradi malega števila otrok prehaja iz dvooddelčne osnovne šole v enooddelčno osnovno šolo. Še leta 1991 je šola obiskovalo 326 učencev v 16 oddelkih. To šolsko leto obiskuje šola še samo 206 učencev v 11 oddelkih. Če se bo število otrok še zmanjševalo, bomo pristali pri 9 oddelkih. Seveda ima zmanjševanje števila oddelkov za posledico višek delovne sile v šoli.

Podatki kažejo, da ne gre samo za zmanjševanje števila rojstev, temveč tudi za odseljevanje številnih družin iz Vitanja. Problem je večplasten in ne tako lahko rešljiv.

Za učence vozače je v skladu z zakonom organiziran prevoz v šolo in iz šole. Zaradi prostranosti šolskega okoliša se pojavljajo tudi številni problemi s prevozi. Vsakemu ni mogoče ustreči, saj naša občina ne razpolaga z neomejenimi finančnimi sredstvi.

Nov program 9-letne OŠ je pogojen tudi z modernizacijo pouka, z novimi didaktičnimi pripomočki, s sodobno učno tehnologijo, kar je vse povezano z denarjem. Nabavljamo najnujnejše stvari, da pri tem ne bi trpela kvaliteta pouka. Dobro sledimo tudi nabavi strojne računalniške opreme.

Prizadevamo si uresničevati cilje tudi na vzgojnem področju. Glede na majhno število učencev laže vzpostavljamo stike z učenci, jim pomagamo pri premagovanju njihovih težav in zadovoljevanju njihovih interesov. Ob rednem pouku organiziramo v šoli razne interesne dejavnosti, razvijamo razne oblike šol v naravi. Učenci pa lahko tudi sodelujejo v dejavnostih izven šole (glasbena šola, plesna šola, gasilsko društvo, športno društvo, planinsko društvo...).

V okviru šole skrbimo za skladen telesni in duševni razvoj otrok. Učenci so deležni sistematskih zdravstvenih pregledov in zobozdravstvenih uslug. Otroci se v šoli naučijo plavati, smučati, plesati, naučijo se uporabljati računalnike in računalniške programe.

V okviru dejavnosti, ki jih organizira šola, spoznajo učenci ustrezne kulturne ustanove in vrste kulture. Na ekskurzijah spoznajo pomembne dosežke sodobne tehnike in se srečajo z naravnimi lepotami naše domovine.

Za učence od 1. do 4. razreda imamo organizirane oddelke podaljšanega bivanja. Učencem s posebnimi potrebami zagotavljamo pomoč z ustreznimi kadri.

Učenci, ki izhajajo iz težjega socialnega okolja, prejemajo brezplačno malico iz sklada Ministrstva za šolstvo, znanost in šport, imajo olajšave pri plačilu obrabnine, prav tako pa jim tudi pomagamo pri vključevanju v razne oblike šole v naravi, tečajev in drugo.

9-letni program OŠ je prinesel številne novosti, ki so zelo pomembne za učence in njihove starše. Veliko jih je, zato z njimi sproti seznanjamo starše.

Treba je reči, da delo v 9-letki zahteva tesnejšo sodelovanje staršev s šolo in hkrati tudi intenzivnejše spremljanje napredka učencev. Izkušnje kažejo, da je prišlo tu do pomembnega premika. Seveda je treba ob vsem naštetem pridobiti nova znanja in vedenja za kasnejšo uporabo v življenju. Uspeh ne more biti prepuščen samo šoli, odvisen je od prizadevanja vsakega posameznika. Pri tem ne smemo zanemariti poleg vpliva šole še vpliva staršev in okolja, predvsem pa ne kvalitetnega sodelovanja med šolo in starši.

K šoli spada tudi vrtec. V vrtcu prav tako izvajamo prenovo programa. Temu primerno se na novosti pripravlja pedagoški kader v vrtcu. Hkrati si prizadevamo skupaj z Občino za zagotavljanje čim boljših pogojev za delo z otroki.

Znanje je bogastvo, zato izkoristimo priložnosti in omogočimo otrokom kar najboljše pogoje za učenje tako v šoli kot doma v krogu družine.

Priložnost zamujena ne vrne se nobena.

Ravnatelj Anton Ošlak

Prvi šolski dan

Ponedeljek, 1. september, je bil za večino ljudi običajen dan. Za vse, ki hodijo v šolo, pa je bil to dan, ki je končal brezskrbne počitnice. V kraju so se ponovno postavili opozorilni znaki, ki so opozarjali, da se bo pričel pouk. Na vsakem koraku je bila vidna skrb prometnih policistov in Sveta za preventivo v prometu. Šola je postala zopet živa stavba. Srečanja s sošolci, učitelji ...

Na naši šoli je osnovne informacije o novem šolskem letu podal gospod ravnatelj. Zbrali smo se v telovadnici. Nato je sledilo srečanje z razredniki. Da ne bi bil prvi dan prenaporen in predolg, se je za vse učence končal malo prej.

Ko so drugi učenci že odhajali iz šole, so polni pričakovani skupaj s starši prihajali v šolo prvošolčki. Prvi dan šole ni navaden dan. Zdaj gredo v pravo šolo in imajo šolsko torbo, zato je bil za te učence rezerviran prostor za praznični mizami, kjer so jih čakali zajček, knjiga in sladkarije. Otroci so polni domišljije. Čakanje na uradni začetek so zapolnili s tem, da so se pogovarjali s Švigazajčki, ki so jim menda šepetali na uho in jih

spraševali, kar so si zaželeli. Sledil je pozdrav učiteljic, gospoda ravnatelja in program »malo večjih« šolarjev. Učenci so nato prejeli še vsak svojo pikapolonico z imenom, rutice in kresničke za varnost v prometu, tudi zaplesali so in prisluhnili pravljici. Nato je sledilo presenečenje – torta v obliki pikapolonice, druženje otrok in igra v eni učilnici ter prvi roditeljski sestanek s starši v drugi učilnici.

V šolo hodijo radi. Če jih boste povprašali, kako se počutijo, jih bo večina odgovorila: »Srček je vesel, ker hodim v šolo.« Spomini na prvi dan so ostali. Enim zaradi Švigazajčka, drugim zaradi torte, pa tudi zato, ker so dobili pikapolonice s svojim imenom in ker so lahko plesali in poslušali pravljice. Učiteljici, ki so nama letošnji prvošolčki zaupani, si želiva, da bi učencem ta pravljica ostala in da bi vsak dan radi prihajali v šolo, da bi skupaj s starši pomagali šestletnikom, da bi premagali vse začetne bojzani in si v letih šolanja nabrali veliko znanja za glavo, še več za srce, največ pa za ŽIVLJENJE. Sama sem po desetih letih dela z desetletniki pristala v učilnici s šestletniki kot druga strokovna delavka. Priznam, stiskalo me je pri srcu kot otroke, ki so prvič prestopili šolski prag. Po mesecu dni lahko rečem, da je delo z njimi čudovito. Otroci so res nekaj posebnega – ni pomembna starost, vsak zase je enkrat in izjemen. Čudovito je biti učiteljica in iz svoje prakse trdim, da je spodnja misel resnična:

»Družite se z otroki. Naučite se, kaj je to smeh, spontanost, radovednost, neumornost, zaupanje, odločnost in domišljija. Otroci so tukaj, okrog nas, da bi se učili od njih.«

Breda JAKOP

OBVESTILA IN RAZVEDRILO

Parkirišče za konje

V preteklosti je imela vsaka gostilna privez za konje. Ko pa so konje zamenjali jekleni konjički, so se privezi odstranili, zamenjali pa so jih parkirni prostori.

Glede na to, da je jahanje vedno bolj priljubljen šport, sem na pobudo nekaterih konjenikov, da bi bilo dobro imeti kakšen privez, pričel razmišljati o tej ideji in jo tudi uresničil. V mesecu avgustu smo pričeli z deli in 6.9.2003 krstili novo pridobitev in prvič privezali konje. Pri krstu smo bili prisotni Kuzman Jernej, g. župan s soprogo in konjeniki s konji.

Na privez se lahko priveže tudi do 10 konjev, ki so obenem lahko tudi na paši. Konjeniki pa se lahko okrepcajo v naši gostilni.

Jernej Kuzman

Ansambel bratov Slatinek

Delovna in vesela jesen

Ansambel bratov Slatinek se je za letošnjo sezono okreplil s stalnim baritonistom oziroma bas kitaristom, ki igra tudi diatonično harmoniko. Sedanja zasedba je poleg Slatinek (Toneta, Rudija in Jakija) še David Obojnik, Darko Kobovc, Duška Rozman in Tomaž Podlesnik. Ansambel pripravlja prvo kaseto in zgoščenko, ki jo bomo predstavili v Vitanju in v Ljubnem ob Savinji.

Skladbe za ansambel nam pišejo: Mirko Polutnik, Tone Videc, Pavli Skaza, besedila pa: Slavko Vetrh, Brigita Kobe, Tatjana Rodošek, Vera Šolinc, Vera Kumprej, Miran Mrzdovnik in tudi naš trobentar Darko Kobovc.

Ansambel igra na raznih veselnicah, obletnicah, porokah itd. V letošnjem poletju smo se pomerili tudi na festivalu na Graški Gori. Že v petek smo se pomerili v konkurenci enajstih ansamblov, dosegli največ točk in se uvrstili v finale v nedeljo. Prijavili smo se tudi na festival, ki bo 17.10.2003 v Lenartu.

Upamo, da bo še letos promovirala naše kasete. Pravočasno Vas bomo obvestili in vas povabili.

Tone Slatinek

Malo za šalo, malo za smeh

Sprašuje »beli« »črnega« strokovnjaka:

»Kako pri vas v Afriki polagate asfalt!«

»Na tla enostavno položimo črnce, da jih povaljamo z valjarjem.«

»Kako pa naredite belo prekinjeno črto v sredini?«

»Vsakemu tretjemu naročimo, da se mora smejati,« je končal razlago »črni« strokovnjak.

Na letnih olimpijskih igrah izpred nekaj let na vseh težjih tekaških disciplinah zmagujejo črnici. To pade še posebej v oči novinarjem. Posebej jih zanima, kje tekači trenirajo. Z naključno izbranim naredijo intervju, ki poteka nekako takole:

»Čudi nas, da dosegate tako dobre rezultate. Kje trenirate?«

»Nikjer,« je bil kratek odgovor.

»Kako pa ste prišli na olimpijado?«

»Enostavno. Tri dni so nas lovili z »džipi«. Nas, slabše, so ujeli in zdaj smo tu. Ta boljši so pa zbežali.«

Da ne bo vse črno, še nekaj o »belih« strokovnjakih - o bančnih roparjih.

Sta se pogovarjala »zadnja dva«, ki sta oropala banko v Vitanju, menda takole:

Ta glavni pravi: »Posel se splača. Ob 10h začneš, v 15 minutah si gotov.«

Ta drugi pa tečnari: »Preštejva, preštejva...«

Prvi odgovori: »Zakaj bi štetla, raje poslušajva radio, saj bodo točno povedali, koliko sva odnesla.«

Na burni veselici v Vitanju enemu od obiskovalcev postane slabo in uporabi WC v kulturnem domu. Po praznjenju želodca se vrne brez proteze. To opazi žena in ga vsa besna pošlje nazaj iskat protezo. Ker je ne najde, se vrne, a žena ga vztrajno pošilja nazaj.

Po tretji vrnitvi iz omenjenih prostorov brez ustnega pripomočka se mož ženini zahtevi upre: »Zastonj hodim, draga žena, 6 sem jih že poskusil, pa nobena ni bila moja.«

Slavko Vetric

Novorojenčki

V občini Vitanje se je v času od 12.junija do 18.septembra rodilo šest otrok, med njimi dvojčka .

Staršem iskreno čestitamo, novorojenčkom pa želimo vse lepo v življenju.

ŽUPAN Slavko VETRIH

Ponudba za objavo oglasnega sporočila

Cenik oglasnih sporočil

Dvobarvna stran:

- v velikosti 190 X 270 mm (A4)	40.000,00SIT
- v velikosti 190 X 130 mm (A5)	20.000,00SIT
- v velikosti 85 X 130 mm	12.000,00SIT
- v velikosti 85 X 65 mm	8.000,00 SIT
- v velikosti 85 X 45 mm (vizitka)	6.000,00 SIT

Barvna stran:

- v velikosti 190 X 270 mm (A4)	60.000,00 SIT
- v velikosti 190 X 130 mm (A5)	30.000,00SIT
- v velikosti 85 X 130 mm	20.000,00SIT
- v velikosti 85 X 65 mm	14.000,00SIT
- v velikosti 85 X 45 mm (vizitka)	10.000,00SIT

V ceno je vračunan 20 % davek na dodano vrednost.

Popusti: 1) 30 % - oblikovan reklamni oglas na disketi, usklajen s tiskarjem.

2) Po objavi treh enakih reklamnih oglasov je četrto brezplačno.

Gospod Grozd

En sam grozd, na njem pa bele in sive grozdne jagode. Saj ni res,...pa je!

Če ne verjamete, povprašajte pri Kuzmanu.

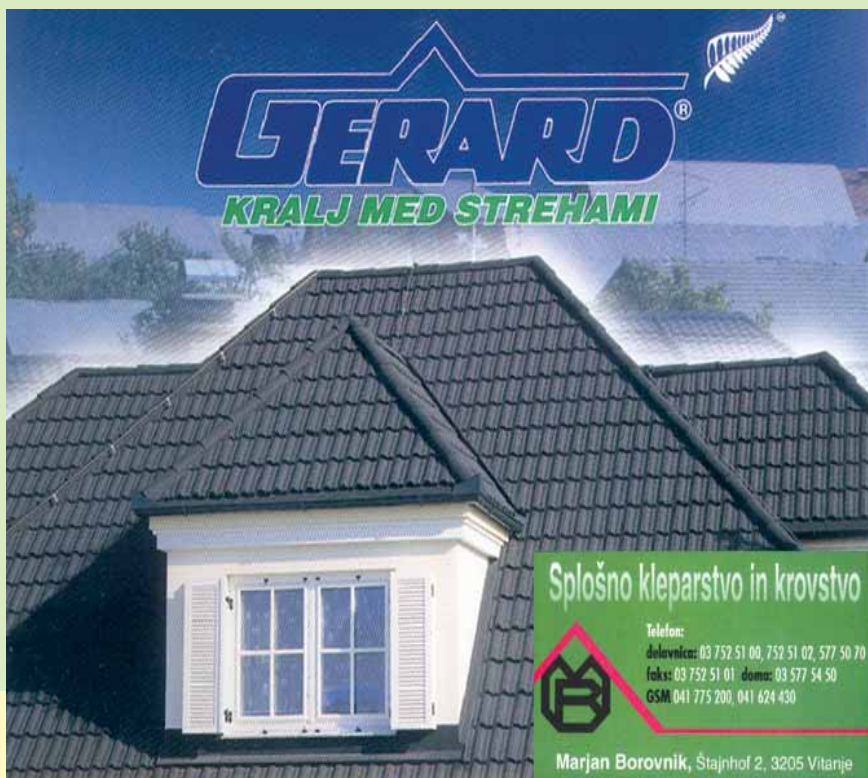
Ni fotomontaža!

(Je morda kdo pozabil poklicati Guinissovo knjigo rekordov?)

Prispevke za naslednjo številko glasila pričakujemo do 28.novembra 2003, po možnosti na disketi ali v elektronski obliki na naslov: info@vitanje.si. Zaželeno so fotografije, pri katerih naj bo naveden avtor in kaj predstavlja.

GERARD[®]
KRALJ MED STREHAMI

Splošno kleparstvo in krovstvo

Telefon:

deleavnica: 03 752 51 00, 752 51 02, 577 50 70

faks: 03 752 51 01 doma: 03 577 54 50

GSM: 041 775 200, 041 624 430

Marjan Borovnik, Štajnhof 2, 3205 Vitanje

Streha Gerard ne pušča nikdar!

- lep videz tradicionalnih oblik
- široka paleta naravnih barv
- prednost majhne teže (6,9 kg/m²)
- edinstven sistem prekrivanja novih ali obstoječih streh
- zanesljiva in varna pred vremenskimi vplivi
- protipotresno varna
- kombinirana garancija po pogojih proizvajalca do 50 let

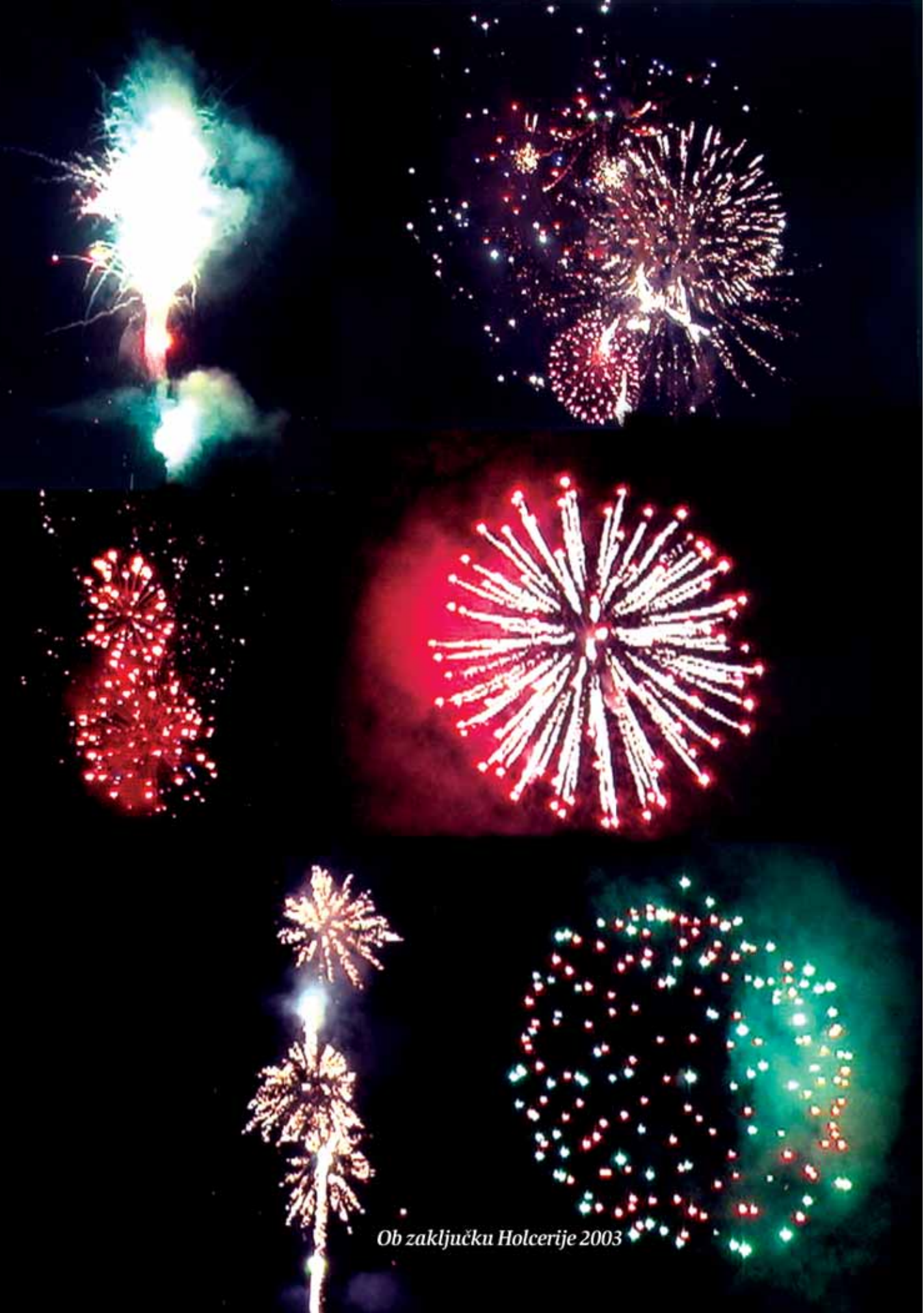

lesnina

Lesnina inženiring d.d., Parmova 53, Ljubljana

tel: (01) 436 01 18, (01) 436 13 60, faks: (01) 436 34 47

Ob zaključku Holcerije 2003